

YENİ
EVREDE

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK!

KÜRT ÜLUSUNA KENDİ KADERİNİ TAYİN HAKKI

• Dönüştürücü
Mücadele• İşçi
Sınıfının
Daha Etkin
Olması• 42. Yılında
15-16
Haziran
Ayaklanması• Sendikalı
İşçiyi
İstemiyorlar• THY
İşçisi
Yalnız
Değildir• TEDAŞ'ta
Kazanacağız

DÖNÜŞTÜRÜCÜ MÜCADELE

Türkiye ve Kürdistan'da yıllarca mücadele veren halk kitleleri artık sonuç alacağını görüyor ve anlıyor. Devrimci sokak gösterilerinin, devrimci sınıf mücadelesinin ve boyutlanan eylemlerinin bunu sağlayacağını biliyor.

Emekçiler verdikleri kavganın dünyayı yaşanır bir yer haline getireceğinin bilinciyle hareket ediyorlar. Bu bilinçle dünyayı dönüştürme eylemine büyüyen bir tutku ve heyecanla katılıyorlar.

Bugüne değin, on yıllarca, sermayenin, burjuva devletin, faşist devletin baskısı altında kalan kitleler, devrimci mücadeleye atılarak, sokakta, eylemde, grevde özgürce davranıyor ve geleceğin özgür günlerini derinden duyumsuyorlar. Kendi eylemlerinde, kendi toplantı ve girişimlerinde özgürce tartışma, görüş ortaya koyma, eleştirmede bulunarak büyük bir kitlenin gerçek bir üyesi olma heyecanı ile vuruyor yürekleri. Halk kitlelerinde görülen dönüşüm gözle görülür düzeydedir.

Büyük baskı gören, ezilen Kürt halkı, kendini ifade edebildiği, inisiyatif geliştirebildiği tüm etkinlik ve eylemlerde ve kendi örgütlediği girişimlerde halkın özgürce davranma coşkusunda tam bir patlama yaşanıyor.

Kitlelerin pratiğinin ve bu pratiğin kavranmasının teorik açıklaması tüm gerçekliği içinde yorumlanması yapılmalıdır. Küçük burjuva uzlaşmacı sosyalistlerin kavrayamadığı ve açıklamadığı tam da kitlelerin her gün olup biten devrimci pratiğidir.

Devrimci örgütlenmeler, devrimci eylemler işçilerin, kitlelerin Kürt halkının baskı ve sömürüye karşı gelişen öfkelerinin, düşünce ve politik görüşlerinin dışı vurumudur. Tüm bu araçlar kitlelerin devrimci hareketini temsil ediyor. Halk yığınlarının devrimci hareketi devrimci dönemlerde ileri düzeylere varır.

Devrimci mücadelenin kabarma dönemleri yığınların politik ve toplumsal mücadelelerinin öne çıktığı, şiddetlendiği ve boyutlandığı dönemlerdir. Kitlelerin girişimleri, aktiviteleri ve yaratıcılıkları en üst düzeye varır. Emekçilerin isteklerinin ve çıkarlarının ortak ifadesi olan örgütlenmeler bu dönemde ortaya çıkar. Kitlelerin kendi örgütlenmesi olan komite ve konseyler emekçilerin istek ve arzularını gerçekleştirmenin araçlarıdır.

Devrimci işçilerin, devrimci kitlelerin burjuvaziye karşı geliştirdikleri eylemler, mücadeleler ve hareket biçimleri, uzlaşmaz ve devrimci niteliklidir.

Emekçilerin kendi yaşam koşullarının farkına varmasıyla birlikte savaşmaları, bilinçli olarak bu koşulların değişmesine yönelmiştir. Bu koşullar ki, onları her gün binlerce yoldan eziyor. Bu koşullar, kapitalizmin insanlık dışı ko-

şullarıdır. Kapitalist yeniden üretim, bu koşulları ve sınıflar arası ilişkileri, ezenle ezilen, sömürülenle sömürülenler arasındaki bağları, her gün yeniden üretiyor. Devrimci biçimde dönüştürülmesi gereken, kapitalist üretim biçimidir. Üretim ilişkileridir, toplumsal koşullardır.

Böylesine köklü, tarihsel dönüşüm ancak toplumsal bir devrimle gerçekleşebilir.

Kendilerini ezen ve sömüren toplumsal sistem değişmeden, emekçilerin durumu olumlu olarak değişmez. Esas olan sosyal düzenin değişmesidir. Sosyal sistem değişmeden, emekçilerin lehine yapılacak değişiklikler, onların yarınlarnın bugünlerinden daha kötü olmasını değiştirmez. Eski düzeni yıkacak ve emekçilerin yaşamında köklü bir değişiklik yapacak olan yalnızca devrimdir.

Devrimler, devrimci mücadeleyle başarıya ulaşır. Hedefe varmak için reformistlerin, oportünistlerin, küçük burjuva sosyalistlerinin örneği, onların görüş ve politikaları izlenemez. Tersine zafer için, onlarla tüm bağların koparılması gerekir.

Bizde, 1 Mayıs'ta Newroz'da ve diğer sokak gösterilerine büyük kitlelerin etkin olarak katılması, uzlaşmacı sosyalistlerin örneği izlenerek değil, devrimci mücadele örneği izlenerek gerçekleşiyor.

Mücadelenin devrimci biçimde gelişmesi kitlelerin yığınsal devrimci savaşıma katılması, isyanların sık sık ortaya çıkması, ayaklanma düzeyine varan büyük halk eylemlerinin artması karşısında uzlaşmacı reformist görüş ve taktikleri iflas etmiş, çökmüştür.

Halk yığınlarının devrimci mücadelesinin, tüm baskılara, katliamlara ve engellemelere karşın belirgin olarak gelişme göstermesi, sonucun devrimci program ve devrimci taktiğin yönlendirdiği, gerçek devrimci hareketle alınacağını gösteriyor.

Bu yüzyılın başında halk kitlelerinin emperyalist kapitalist sisteme karşı yükselen ayaklanmaları ve devrimleri, pratikte, sınıflar savaşının nasıl geliştiği ve nasıl sonuç alınacağını örneklerini veriyor bize.

Bu topraklarda devrimci mücadele daima canlı olmuştur. Devrimi gerçekleştirme düşüncesi de bu temelde canlılığını hep korumuştur. Baskının en ağır dönemlerinde, devrimci görüşler, devrimci amaç, hareket içinde canlı kalmıştır. Küçük burjuva sosyalist çevreler, mücadelenin en güç olduğu dönemlerde, devrim, devrim fikrine sırt çevirirken, gerçek devrimci proleter hareket devrimci, mücadeleciler anlayışı ve hareketin genel çıkarlarını kendi içinde, mücadelesinde somutlamıştır.

Halk kitleleri, donuk ve heyecansız reformist hareketlerin yanında değil, canlı, coşkulu, ateşli devrimci güçlerden yana davranıyor ve git-

gide onların yanında toplanıyor.

Burjuvaziye, politikalarına uygulanmalarına yöneltmiş gerçek devrimci eleştiri ücretli kölelerde, ezilen ve sömürülen kitlelerde büyük bir heyecan yaratmış, etkilemiş ve harekete geçirmiştir. Sistemin küçük burjuva eleştirisi kitlelerde aynı etkiyi yaratmaz. Kurulu düzenin işçi sınıfının devrimci konumundan hareketle yapılan eleştirisi -ki eleştiri bir eleştiri silahı olarak kullanılıyor- yığınlara politik bilinç taşır, teorik olarak, bilimsel olarak onları uyandırır, sorunları derinlikli olarak kavramalarını sağlar.

Türkiye ve Kürdistan'da halkların sosyal pratiği, deneyimi doğru kavranmalıdır, gerçekten kavranmalıdır. Bu, kırk mücadele yılını aşkın bir zamanın pratiğidir. Uzun iç savaşın pratiğidir. Gerçek anlamda büyük mücadelenin pratiği ve deneyimidir. Sınıf mücadelesinin zengin pratiği ve birikimi neyi gösteriyor? En başta proletarya ve halk kitlelerinin mücadeleyi başarıya götürecektir, genel bir ayaklanmaya girişecek denli yetkinleştiğini ve kararlı olduğunu gösteriyor. Şiddetli, sert ve yoğun bir savaşım sürüyor. Hareketin gelişmesi gözle görülür, açık ve belirgindir. Kitlelerin en ileri, en tutarlı, en devrimci kesimi daha ileriye gitmeyi göze almıştır. Daha ilerisini, ayaklanma ve devrimi göze alamayanlar, yalnızca oportünist ve reformist politik hareketlerdir, bunların uzlaşmacı önderlik çizgileridir.

Hedef emekçilerin ekonomik kurtuluşudur. Ekonomik kurtuluşa politik yolla varılır. Politik mücadelenin ereği iktidarın emekçiler tarafından ele geçirilmesidir. Bu anlamda politik biçim (iktidar) sorununun berrak olarak ortaya konması gerekiyor. Emekçiler ve devrimci politik güçlerin amaca ulaşmak için iktidara gelmesi gerekiyor. Kendisi iktidara gelmeyen politik güçler, başka güçleri iktidara taşımış olurlar. Sisteme karşı verdikleri tüm mücadeleler, yaptıkları tüm eleştiriler ve bunun yarattığı uygun ortamdan çeşitli burjuva güçler yararlanıp, iktidara geliyorlar. Eğer emekçi hareketi, kendisi iktidar almayı hedeflemiyorsa yaptıkları burjuva çevrelerin işine yarar. Burjuvazi, iktidar (hükümet) olmak için, her zaman işçi hareketinden, ezilen halkların mücadelesinden, sorunlarından, enerjisinden aktivitesinden yararlanmıştır. Bu nedenle işçi sınıfı, emekçiler burjuvazinin bütünlüğüne karşı tüm düzen güçlerini karşısına alarak, kendi bağımsız politik çizgisinin doğrultusunda, devrimci iktidarı kurmayı hedeflemelidir.

Burjuvazi, emekçilerin, gençliğin devrimci eylemleri, isyan ve ayaklanması için bütün koşulları oluşturmuştur ve oluşturmaktadır. Günün ivedi, öne çıkan ve ana görevi devrimin gerçek koşullarından en iyi biçimde yararlanıp, mücadeleyi sonuca götürmektir.

C.DAĞLI

İŞÇİ SINIFININ DAHA ETKİN OLMASI

Dünyayı saran devrimci dalganın kabarışığı, devrimci hareketleri buldukları yerden daha ileriye götürüyor. Fakat bu devrimci gelişme tüm yönleriyle anlaşılmalı değil. Bu öylesine bir etki gücüne sahip ki, dünya burjuvazisi, kartopu gibi büyüyen dünya devriminin ilerlemesini durdurmada güçsüz kalmıştır. Ve çökmekte olan her gerici sınıfın yaptığını yapıyor; daha etkin ve daha yoğun şiddete başvuruyor. Burjuva gerici şiddet ise çatışmayı keskinleştirmekten ve üst biçimler almasını sağlamaktan başka bir şeye yol açmıyor. Dünya çapındaki çatışmaların, küresel iç savaşın ilk sonuçları ne olursa olsun, hareket, dünya devrimi yolunda şimdiden ileri bir konum edinmiştir.

Leninist Parti, eski dünyayı devirecek bir hareketin, devrimci bir dalganın uzun süredir başladığını biliyor ve bunu hızlandırmak için savaşım veriyor. Parti, rotasını uzlaşmaz bir biçimde devrime doğru çizmiştir.

Proleter sınıfın gerçek devrimci partisi, mücadelenin her alanında, ısrarla devrimci görüşleri savundu; yeni insanları devrimci marksist düşünceyle eğitti. Devrimci komünist partinin görüşleri, tezleri, politikaları ve taktikleri, kitleleri başarıya götürecek devrimci bir çizgi çizdi. Devrimci politikanın, devrimci mücadelenin bir ifadesi olan Parti'nin sloganları, şimdi geniş yığınların dikkatini çekiyor ve gün gün yeni insanlar tarafından benimseniyor, maddi bir güce, yaşamı değiştirme gücü durumuna geliyor.

Yıllarca mücadele eden, bugün sonuç alıcı bir konumda bulunan devrimci hareket sınırlı, yüzeysel, basit bir hareket değil, tarihsel bir harekettir. Bir tarihsel dönemi sona erdirip, yeni bir tarihsel döneme geçmeyi hedefleyen bir hareket. Bir süre önce, çeşitli ülkelerde, sosyalist, komünist hareketler gerileme içine girerken, buradaki gerçek devrimci hareket ise en büyük ilerleme ve gelişme içine girmiştir. Bu anlamda, dünya devrimci hareketler tarihi açısından ileri bir rol oynamıştır, ileri bir konum edinmiştir. Kitlelerin toplumsal hareketine öncülük eden proletarya ve devrimci proleter partinin bu dönem yaptığı tüm girişimler, tarihsel öncülük niteliğindedir.

Egemenlerin giriştiği her saldırı, devrimci mücadeleyi her koşulda, kesintisiz olarak sürdüren örgütlü devrimci güçler

tarafından başarısızlığa uğratılmıştır. Tekelci kapitalist sınıfın yeni saldırı dalgası da aynı sonuca uğradı. İşçi sınıfı ve halk kitleleri bu savaşımdan güçlenerek çıkıyor. Hareket ve savaşım sadece güçlenmekle kalmamış, aynı zamanda yeni bir ivme kazanmıştır.

Sürekli saldırı ve baskı altında olmalarına karşın, devrimci kitleler savaşımı devam ettirme gücünü göstermiştir. Devrimi bu güçler yapacaktır. Devrimin güçleri az çok tüm kentlerde varlığını çeşitli eylemlerle gösteriyor. Devrimci mücadele milyonların mücadelesi haline gelene dek, hareket uzun bir yol aldı. Hareket her ülkede farklı biçim ve yollarla bu süreci yaşıyor. Ama bir kez kapitalistlerin egemenliğini devrilecek bir noktaya ulaştı mı, burada örgütlü öncü güçlerin yapacağı şey, yığınların devrimci hareketini zafere taşımaktır.

Nasıl bir politik çizgi, nasıl bir hareket bizi buraya götürür? Bu çok basit ve açık soru, devrimci marksizmle, oportünizm arasında ayrımı ortaya koyuyor. Yığınların yaşamsal istemlerini ifade etmek yetmiyor. Bu istemlerin nasıl gerçekleşeceğine de yanıt verilmelidir. Buna yanıt vermek, kitlelerin toplumsal hareketinin başarıya kavuşması için temel önemdedir. Yanıtı kitleler pratikte veriyorlar: Devrimci gösterilerle. Daha bütünlüklü söylemek gerekirse, çatışmalarla, ayaklanmayla, devrimle. O halde devrimci kitle gösterilerini desteklemek, güçlendirmek ve ileri götürmek günün gerektirdiği devrimci politik görevdir. Halkın temel istekleri bugünkü toplumsal sistemin içinde değil, ötesinde, eski düzenin yıkılması ve toplumun yeniden örgütlenmesiyle gerçek olur.

Küçük burjuva uzlaşmacı hareketlerin tüm geri, uzlaşmacı ve hatalı görüş ve müdahalelerine rağmen kitleler, devrimci yönde ilerleyerek hareketi bir bütün olarak ileriye götürdüler. Devrimci hareket bütün engellemelere karşın, gelişme gösteriyor. Önemli olan da budur. İşçilerin, halk yığınlarının devrimci eğilim içinde olması, devrimci olana yönelmesi ve büyük bir heyecanla ileriye atılması karşısında uzlaşmacı görüşler iflas etmiştir. Hareketin devrimci mücadele yolunda ilerlemesi, reformist yolu savunanlara bir yanittir.

Hareketin devrimci mücadele çizgisinde yürümesi, gelişme ve bir anlık değildir. Hareketin devrimci niteliği, uzun süreli savaşımdan geçerek şekillenmiştir. Faşist

devlet terörüne, sermayenin despotluğuna karşı savaşım vermek, buradaki halk kitlelerine ve Kürt halkına çok şey öğretmiştir. Şimdiye değin öğrendikleriyle gelecekteki mücadeleyi biçimlendirecektir. Böyle bir yerde reformist görüşler emekçiler üzerinde istenilen etkiyi yaratamaz. Bırakalım reformist etkiyi yaratmayı, her devrimci gösteri, çatışma, eylem yığınlar üzerindeki devrimci etkiyi biraz daha güçlendiriyor ve hareketi bulunduğu yerden daha ileriye taşıyor. Politik ve toplumsal koşullar, işçi sınıfına ve emekçilere daha etkin olma olanağını veriyor. Ortaya çıkan olanakları devrim yönünde en iyi biçimde değerlendirme bilinci, kararlılığı ve deneyimi vardır.

Proleter hareket, sınıf savaşımında daha etkin bir rol oynayacak teorik ve politik donanıma sahiptir. Proletaryanın enternasyonal mücadelesinin bilgisini savaşımında bir dayanak olarak kullanıyor. Karşı karşıya geldiği yeni sorunları çözümlerken, uluslararası deneyimlerden yararlanıyor. Enternasyonal deneyimlerinin bilgisiyle bir iç içelik var. Bütün bu mücadeleleri öğrenmiş olmak proleter hareketi, savaşımında güçlü durumu getiriyor.

İşçi sınıfı hareketi ve işçi sınıfı partisi etkin bir rol oynayacak bir gelişim göstermiştir. Uzun süreli mücadelede, savaşımın bütün biçimlerini uygulamış olmak ve örgütlü çalışmanın her alanında bulunmak, kitlelere ve devrime önderlik etmede ona, gerçek devrimci bir konum kazandırmıştır.

Devrimci işçi sınıfı hareketinin, sınıf savaşımında tuttuğu yer ve etkin rolü bir gerçektir, bir olgudur.

Tekelci burjuva sınıf, büyümeye devam eden işçilerin ve kitlelerin toplumsal hareketini nasıl durduracaktır. Bugüne kadar devrimci mücadelenin ve devrimci hareketin önüne askeri faşist darbelerle geçmeye çalıştı. Buna rağmen, faşizme ve sermayeye karşı mücadele, faşist terör altında devam etti. Bugün ise devrim mücadelesi büyük halk kitlelerinin katıldığı bir mücadeleye dönüştü. Kabaran devrim dalgasını kırmak için, önüne konan her burjuva engel, hemen aşıyor. Egemen sınıfın daha büyük bir kuvvet ve şiddeti harekete geçirmesi ise, kitlelerin daha aktif eylemleriyle yanıtlanıyor. Karşılarına çıkan zorluklar ve engeller ne olursa olsun, emekçi ve sömürülen yığınlar, büyük tarihsel devrimci kavgayı sonuna dek götürecek bilinç ve azme sahiptir. □

42. YILINDA 15-16 HAZİRAN AYAKLANMASI

15-16 Haziran'ın 42. yıldönümünde DİSK'e bağlı işçi sendikaları ülkenin bir çok yerinde eylemler düzenlediler. İstanbul'da da Şişli Meydanı'nda sendikalarıyla toplanan işçiler, "15-16 Haziran Ruhuyla Zalimin Zulmüne Direneceğiz" pankartı arkasında toplanarak Taksim Meydanı'na yürüdüler.

DİSK'in sanatçılara yaptığı çağrı karşılık buldu. Bir çok sanatçı, aydın, yazar, müzisyen "Çevik Adımlarla Yürüyoruz" pankartı arkasında işçilerin yanında yer aldılar. Emeğe Ezgi, Mehmet Ali Alabora, Onur Akın, Bilgesu Erenus, Grup Yorum, Grup Munzur, Düşbaz ve daha birçok müzik grubu ve sanatçı da yürüyüşe katıldı.

Kızıl Davul ve Borusan İşçileri Filarmoni Orkestrası Bando ekibi, yürüyüş boyunca Avusturya İşçi Marşı ile ritm tuttular.

Şişli Meydanı'ndan saat 11.00'da başlayan yürüyüşte DİSK'e bağlı sendikalar dışında devrimci örgütler de yerini aldı. Mücadele Birliği Platformu, "Emekçiler, Saldırlara Karşı İktidar İçin Savaşalım" pankartıyla yürüyüşe katıldı.

Taksim Meydanı'nda konuşan DİSK Genel Başkanı Erol Ekici, "42 yıl önce işçi sınıfını sokaklara döken sorun neyse, bugünkü sorunumuz da aynı" dedi. AKP'nin sermayenin sadık partisi olarak işçi ve emekçilere elindeki bütün araçlarıyla savaş açtığını söyleyen Ekici, "Sendika kurma ve üye olma hakkından

grev hakkına kadar pek çok şey gasp edilmiş, işsizlik fonları yağmalanmış, mezarda emeklilik getirilmiş, güvencesizlik dayatılmış, kiralık köle büroları oluşturulmuş, çalışanlar açlık sınırının altında yaşamaya mahkum edilmiş, işçi sağlığı ve iş güvenliği rafa kaldırılarak binlerce işçinin hayatına kastedilmiş ve üstüne üstlük bir de işçinin önemli bir güvencesi olan kıdem tazminatları hakkı ellerinden alınmaya çalışılıyorsa, bunun adı diüpedüz savaştır" dedi.

Konuşmalardan sonra BEDAŞ ve Borusan işçilerinin eylem alanları ziyaret edildi.

İlk önce enerji işçilerini ziyaret eden sendika yönetimi, daha sonra Sarıyer'de bulunan Borusan işçilerini ziyaret etti. Borusan işçilerine bir konuşma yapan Nakliyat İş başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu, "bizim talebimiz işten atılan işçilerin işlerine geri alınmaları ve sendikal haklarına saygı gösterilmesidir" dedi. Küçükosmanoğlu; c21 gündür işçilerin eylemlerini sürdürdüğünü, bundan sonra işçilerin sorunu çözülmediği takdirde Borusan'ın yaptığı her faaliyette karşılarında olacaklarını söyledi.

Konuşmalardan sonra işçiler "Borusan Şaşırma Sabrımızı Taşırma", "Yaşasın 15 16 Haziran Direnişimiz" sloganları attılar. □

15-16 HAZİRAN RUHUyla YENİ AYAKLANMALARA

İzmir:

İzmir’de 15-16 Haziran büyük işçi ayaklanmasının 42. yıldönümü nedeniyle DİSK tarafından bir yürüyüş yapıldı.

15 Haziran Cuma günü saat 15.00’te Çiğli Organize Sanayi Müdürlüğü önünden 166 gündür eylemde olan Billur Tuz işçilerinin yanına yüründü. Organize sana-

yi içerisinde dolaşarak yapılan yürüyüşe fabrikalardan alkışlarla, ıslıklarla, geçen arabalarda da kornalarla destek verildi. Billur Tuz Fabrikası’nın önüne gelindiğinde sözü Tek Gıda-İş Sendikası Genel Başkan Danışmanı Gürsel Köse aldı. Köse konuşmasında;

“Bu mücadele işten atılan işçiler işbaşı yapıncaya kadar; burada toplu iş sözleşmesi imzalanıncaya kadar aynı şekilde devam edecek...”

Bizleri asla ve asla; asla yıldırılmayacak. Aynı kararlılıkla aynı inatla bu mücadele devam edecek. Ne zamana kadar; atılan işçiler geri alınıncaya kadar. Biz buradayız burada olmaya devam edeceğiz” dedi.

Ardından DİSK Ege Bölge Temsilci-

si Ali Çelttek basın açıklamasını okudu ve 15-16 Haziran 1970 yılında yaşananlara; günümüzde de baskıların ve saldırıların boyutunun arttığına ve bu saldırılara karşı mücadeleyi büyütmeleri gerektiğine değindi. Basın açıklamasının ardından eylem sloganlarla bitirildi.

DİSK tarafından organize edilen eyleme Sendikal Güç Birliği, Savranoğlu Deri İşçileri, Basma Fabrikası İşçileri, Billur tuz İşçileri, Mücadele Birliği Platformu, BDSP ve kimi siyasi partiler de destek verdi.

Antep:

Türkiye işçi sınıfı tarihinde önemli bir yere sahip olan 15-16 Haziran işçi ayaklanması her sene işçi sınıfı tarafından bu ayaklanmaya sahip çıktıklarını göstermek için eylemlerle anılıyor. Bu sene de işçi sınıfı 15-16 Haziran’da alanlardaydı.

Antep’te de DİSK Bölge Temsilciliği tarafından 15 Haziran saat 13.30’da Kırkayak Parkı’nda toplanarak Yeşilsu Parkı’na doğru yürüyüş ve basın açıklaması yapıldı. Kırkayak’ta toplanan kitle, çıplak ayaklarla Yeşilsu Parkı’na doğru yürüyüşe geçerken “Zafer Direnen İşçilerin Olacak”, “Baskılar Bizi Yıldırılmaz”, “Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz”, “İşçilerin Birliği Sermayeyi Yenecek” sloganları attılar.

Yeşilsu Parkı’na gelindiğinde Gaziantep DİSK Bölge Temsilcisi Nihat Bencan, son dönemde işçi sınıfına yönelik baskı ve hak gasplarına değinerek, uzun yıllar içerisinde birçok değişiklik olduğuna, ancak açlık işsizlik, sefalet ve yaşamsal sorunların değişmediğine vurgu yaptı. Ardından işçi ve emekçilerin bu yükselen saldırı ve hak gasplarına karşı direneceğini dile getirdi.

Bizler de “Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emegin Olacak”, “Zafer Savaşan İşçilerle Gelecek”, “Yaşasın Haziran Ayaklanması”, “İşçiler Birleşin Devrim İçin Savaşın” sloganları ile yer aldığımız eylemde

Mücadele Birliği dergisi dağıtımını yaptık. Hem sloganlarımızla hem de kararlı ve dinamik duruşumuzla kitlenin ilgisini çektik. Bunu basın açıklaması sonrası yaptığımız dergi dağıtımında işçilerle yapılan sohbetlerle görüyorduk. Yapılan basın açıklaması basın metni okunduktan sonra sonlandırıldı.

Eyleme KESK ve Sendikal Güç Birliği Platformu bileşenleri de destek verdi.

Adana:

15-16 Haziran işçi ayaklanmasının 42. yıldönümünde DİSK Çukurova, bir yürüyüş gerçekleştirerek işçi sınıfının ayağa kalkışını selamladı.

Genel-İş Adana şube binası önünde saat 12.30’da bir araya gelen işçiler sloganlarla İnönü Parkı’na yürüdüler. “Yaşasın 15-16 Haziran Direnişimiz, Yaşasın İşçilerin Emekçilerin Birliği” pankartıyla yürüyen işçiler yol boyunca “Yaşasın 15-16 Haziran Direnişimiz”, “Grev Hakkı Yasaklanamaz”, “Sermaye Mezara İşçiler İktidara”, “Hak Verilmez Alınır Zafer Sokakta Kazanılır”, “İşçilerin Birliği Sermayeyi Yenecek”, “TEDAŞ İşçisi Yalnız Değildir” sloganları attılar. Yürüyüşe TEDAŞ’ta 105 gündür eylemlerini sürdüren TEDAŞ işçileri de katılarak destek verdiler.

İnönü Parkı’na gelindiğinde sendika adına DİSK Çukurova Bölge Temsilcisi Kemal Arslan okudu. Basın açıklamasının ardından eylem sloganlarla sona erdi.

Eyleme KESK, BDP ve Mücadele Birliği okurları katılarak destek verdiler.

BORUSAN HOLDİNG İŞÇİLERİ EYLEMDE

Borusan Holding'e bağlı Borusan Lojistik'te Tuzla, Tepeören ve Şekerpinar işletmelerinde çalışan işçiler, DİSK Nakliyat-İş Sendikası'nda örgütlendikleri için işten çıkarılıyor.

Borusan Lojistik, sendikalı olan işçilerden 25'ini 18-23 Mayıs tarihleri arasında, 6 Haziran'da 14 işçiyi, 7 Haziran'da ise 2 işçiyi daha "performans düşüklüğü" nedeniyle işten çıkardı. Nakliyat-İş Sendikası işten atılan işçilerle birlikte Baltalimanı'nda bulunan Borusan Holding önüne eylem çadırını kurdu.

8 Haziran günü öğle saatlerinde pankartları, bayrakları ve sloganlarıyla Borusan Holding önüne gelen işçiler, anayasal hakları olan sendikaya üye olmalarına saygı duyuluncaya, işlerine geri dönünceye kadar eylemlerini sürdürme kararlılıklarını bir kez daha belirttiler.

Çadırın kurulmasından önce bir basın açıklaması yapıldı. Basın açıklamasında DİSK Genel Başkan Yardımcısı ve Nakliyat-İş Sendikası Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu, Borusan Lojistik'te işten atılan işçilerin sayısının 41'e yükseldiğini ve işçilerin sendikalarından istifa etmeleri için uygulanan baskının ve tehditlerin bir işe yaramadığını belirtti. Nakliyat-İş olarak Borusan'ın olduğu her alana direnişlerini taşıyacaklarını açıklayan Küçükosmanoğlu "Bütün işletmelerde bildirilerimizi dağıtacağız, işkolumuza giren, sendikası olmayan yerlerde örgütleneceğiz. Borusan Holding'in tüm işletmeleri bizim için bundan sonra direniş, mücadele alanı olacaktır. Tüm işletmelerde örgütlenmemizi sürdüreceğiz" dedi ve eylem çadırının kurulmasına başladı.

Aya İrini'de

"İşçi Kıyımına Son" Sloganları

Sultanahmet'teki Aya İrini Müzesi'nde Borusan Holding'in sponsorluğunda düzenlenen İstanbul 40. Klasik Müzik Konseri'nin yapıldığı 11 Haziran Pazartesi akşamı Borusan Lojistik işçileri Müze Girişinin bulunduğu meydana "Borusan Lojistik'te İşçi Kıyımına Son. Yaşasın Borusan Lojistik Direnişimiz" yazılı pankartı, sendika önlükleri ve bayraklarıyla bir araya geldiler. Konserin hemen öncesinde bir süre bildiri dağıtımı ve ajitasyon konuşmaları yapan işçiler, emeğe, sanata duyarlı olduğunu söy-

lemiyse kültür sanat etkinliklerine sponsorluk yapan Borusan Holding'e ait lojistik firmasındaki işçi-sendika düşmanı tutum nedeniyle işten çıkarıldıklarını anlatarak, Borusan Holding'i boykot etme çağrısında bulundular.

Borusan Lojistik işçileri Aya İrini Kilisesi önünde oldukça kalabalık bir polis ve özel güvenlik ekibiyle karşılandı. Kapı önünde ellerinde kalkanlarla duvar oluşturan güvenlik müdahale etmeden işçilerin eylemini tamamlamasını bekledi. Eylem boyunca ajitasyon konuşmaları yapan işçiler sloganlar attılar.

Eylemde Ali Teymun adlı işçi, 5 yıldır Borusan Lojistik işçisi olduğunu bir çok arkadaşıyla birlikte geceli gündüzlü mesailerde evlerinden uzakta çalıştığını anlatarak, şu anki sürece nasıl geldiğini aktardı. 41 işçinin şu anda işsiz olduğuna dikkat çeken Teymur, Borusan Lojistik'in sendika-işçi düşmanı tavır sergilediğini; atılan işçiler geri alınuncaya kadar Borusan'ın bulunduğu her yeri eylem alanına çevirmeye kararlı olduklarını ve mücadeleyi sürdüreceklerini belirtti.

Ardından Figen Vural adlı kadın işçi, 3 yıldır Borusan Lojistik işçisi olarak çalıştığını, verilen her işte uzun mesailere kalarak emek parası için çalıştığını, sendikalı olduğu için işten atıldığını söyledi.

Aldıkları çok az ücret ve ağır çalışma koşulları nedeniyle sendikalı olduklarını aktardı. Çalışma koşullarını anlatırken duyulmayan ve gözyaşlarını tutamayan Vural, Ağır ekonomik şartlar altında 3 çocuğunu bakmaya çalıştığını ve sendikalı olduğu için şimdi işsiz kaldığını belirterek "Şimdi ben bu 3 çocuğuma nasıl bakacağım, onlara nasıl ekmek götüreceğim" dedi.

Eyleme katılan DİSK Genel Sekreteri ve Birleşik Metal Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu ve DİSK Başkan Yardımcısı ve Nakliyat-İş Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu da katılarak birer konuşma yaptı.

Konuşmaların ardından işçiler bir süre halay çekti. Konserin dağılmasını beklerken de kendileri bağlama çalarak ve emekten yana türküler söyleyerek Klasik Müzik Konseri'ne alternatif bir etkinlikle konserin dağılmasını beklediler. □

SENDİKALI İŞÇİYİ İSTEMİYORLAR

8 Haziran günü Baltalimanı'na gelen işçiler arasında iki de kadın işçi var. Borusan Lojistik işçileri gruplar halinde bir yandan sloganlar atılıp, çadır kurarken, bir yandan da sohbet ettik.

Mücadele Birliği: Borusan Lojistik'te işten çıkarmalar devam ediyor. Bize çalışma koşullarınızı ve işten atılma gerekçenizi anlatır mısınız?

Şükran Selçuk: Borusan Lojistik'te üç yıldır çalışıyorum. Bizim gibi 3 yıl ve daha fazla çalışan bir çok işçi arkadaşımız var. Biz hiçbir gerekçe gösterilmeden işten çıkarıldık. Daha önce işten çıkarılan 25 arkadaşımız için "performans düşüklüğü" demişler, bu doğru değil. Bizler için de başka yöntem uyguladılar. Bizlere sendika üyeliğinden istifa etmemiz yönünde baskı yapıyorlardı. Biz de kabul etmiyorduk. Sonunda bize bir belge imzalatmak istediler. İmzalatmak istedikleri belgede, şirketin bizi istediği bir işyerine gönderebileceğini ve burada çalışacağımızı taahhüt etmiş oluyoruz. Aksi halde iş akdimizin de feshedebileceğini kabul etmiş oluyoruz. Bu taahhütnameyi imzalamayı kabul etmedik. Bunun üzerine de bizi işten çıkardılar. Asıl neden sendikaya üye olmamız. Sendikalı işçiyi istemiyorlar.

Mücadele Birliği: Sizler işten atılan ilk kadın işçilersiniz sanırım. Lojistikte kaç kadın işçi çalışıyor? Göreviniz nedir?

Figen Vural: Evet, sıra bize de geldi. 80 kadın arkadaşımız var. Biz etiketleme yapan işçiler olarak geçiyoruz. Ama etiketleme değil, tüm kadın işçiler, paketlemeden, temizlikten tutun da getirip götürmeye, taşımaya kadar ne iş olsa yapıyoruz. Yaptırılıyor daha doğrusu... Sabah 08.00'de işbaşı yapıyoruz. İş bitinceye kadar da çalışıyoruz. Asgari ücretle çalışıyoruz. Ama bazen uzun saatler mesailere kalıyoruz. Şartlarımız çok ağır, ağır işlere de bakıyoruz ve rahatsızlık çeken arkadaşlarımız var. Biri de Şükran mesela. Biz de sendikalı olmaya karar verdik. Ben 3 yıldır burada çalışıyorum. Paketleme, temizlik, taşıma, her işi yaptık. Ama şimdi kapının önündeyiz. Bizi gönderdikleri herhangi bir işletmede çalıştırabileceklerine dair bir kağıt imzalamamızı istediler. Bunun yasal olmadığını söyledik, kabul etmedik. "O halde sizin iş akdini feshetmek zorunda kalıyoruz" dediler.

Mücadele Birliği: İş akdinizin feshedildiğine ilişkin bir belge aldınız mı?

Figen Vural: Hayır... Hiçbir belge yok.. Bizi hukuksuz bir şekilde işten atıyorlar çünkü. Biz ertesi sabah yine işbaşı yapmak için işyerimize geldik. Sabah kapıda güvenlik görevlileri bizi içeriye almadı. "Sizler Borusan Lojistik işçisi değilsiniz artık, içeri giremezsiniz" dediler. Kapıda kaldık öylece.

Şükran Selçuk: İkimizi Çarşamba günü çıkardılar. İmzalatmak istedikleri kağıtta nereye gideceğimiz, nerede çalışacağımız bile belli değil. Bize gideceğimiz yeri bildirmeleri gerektiğini söyledik. "Sen imzala kağıdı, sonra söyleriz" diyorlar Kabul etmedik tabii. "O zaman iş akdiniz fesholur" dediler. Bunun yasalara aykırı olduğunu söyledik. İşte o zaman gerçek yüzlerini gösterdiler. "Gidin o zaman sendikanıza hakkınızı arasın" dediler.

Figen Vural: Evet, bizi sendikaya üye olduğumuz için çıkardıklarını açıkça belli ettiler. "Gidin sendikanıza da, başımızın çaresine bakın, sendikanız arasın bakalım hakkınızı" gibi cümlelerle, resmen sendikalı olduğumuz için işten çıkarıldığımızı tehditkar bir şekilde söylediler. Yani "sendikalı oldunuz da ne oldu" der gibi...

Şükran Selçuk: İşimiz ağır, aldığımız ücret az. Uzun mesailere kalarak çalıştığımız oluyor. Ben rahatsızım. Kollarımda sinir sıkışması

var, sürekli aynı işi yapmaktan dolayı... Çok ağrı çekiyorum. Tedavi olmam gerekiyor ama izin alıp, hastaneye gidemiyorum. Çok defa söyledim. "Çalışmakta zorlanıyorum, biraz süre tanıyın, gidip tedavimi olayım" diye. Bana "Hay, hay... Tabii ki gidebilirsin, kapımız gitmek isteyene her zaman açık" şeklinde cevap veriyorlar.

Mücadele Birliği: Hastane izni filan isteme, işi bırakıyorsan bırak diyorlar yani...

Şükran Selçuk: Aynen öyle... Açıkça bir tehdit. Doktora gitmeme izin verecek insan viziye yazar. "Doktora git raporunu al, tedavini ol" der. Evliyim, eşim bir süredir işsiz. Tüm yük benim üzerimde, rahatsız olmama rağmen çalışıyorum. Çünkü doktor için izin istesem, ertesi gün kendimi işsiz bulacağım.

Mücadele Birliği: Yine işsizsiniz, ama bu sefer sendikalı olduğunuz için.

Şükran Selçuk: Evet... Ama sendikalı olmasak, daha da baskı yapıyorlar. Biz 08.00'de işbaşı yaparız. Hafta içi bir gün saat 14.00-

15.00'de iş bitti, paydos ettik diyelim. Cumartesi-Pazar iş olunca çağırılırız. O gün yine iş bitinceye kadar çalışırız. Ya da fazla mesai yapmak gerekir. Kalıp çalışırız. Ama bu Cumartesi-Pazar çalışmaları, fazla mesailer asla, ama asla fazla mesai olarak yazılmaz. Bunun için tek bir kuruş bile alamayız. Bunlar o eksik çalıştığımız saatlere sayılır. Üstelik fazla fazla çalıştığımız halde.. Şimdi sorun çok arkadaşımızı "performans düşüklüğü" diye işten çıkardıklarını söylerler. E, bu insanlar yıllardır çalışıyordu, en iyi performansı olan insanlardı.. Şimdi niye kapının önüne konuldu.

Mücadele Birliği: Siz de Borusan Lojistik'te taşeron firma çalışanı olarak mı görünüyorsunuz?

Şükran Selçuk: Hepimiz Real Grup çalışanı olarak gözüktüyoruz. Bizi etiketleme elemanı olarak tanımlıyorlar. Gelen malların, paketlemesini yapıyoruz. Son çalıştığımız iş, kozmetik firmasının paketlemesini yapmaktı. Ama bir arkadaşım evrak alma ihtiyacı oldu. O zaman öğrendik ki, farklı işlerin elemanları olarak kayda geçiyoruz. Biz mesela bayan olmamıza rağmen 'hamal' olarak gözüktüyoruz.

Mücadele Birliği: Şirket sizi sigortalarken, asıl yapmakta olduğunuz işe göre değil, göstermeyi uygun bulunduğu alanın elemanı olarak gösteriyor yani...

Şükran Selçuk: Aynen öyle... Yani ben şimdi "Ben yük kaldırıp indiremem" itirazında bulunamam. Çünkü "hamal" olarak görünüyorum. Belki başka arkadaşlar da yaptıkları işlerden farklı şekilde tanımlandılar. Bunu biz tesadüfen öğrendik.

Mücadele Birliği: Eylem hakkında söylemek istediğini bir şey var mı?

Şükran-Figen: Emeğimizin, çalışmamızın karşılığını alabilmek için sendikalı olduk, haklarımız için de mücadele etmeye devam edeceğiz. Çünkü başka türlü ne mesailerimizi alabiliriz ne de başka haklarımızı kullanabiliriz. Onun için de bu eylemi kazanıncaya kadar sürdüreceğiz.

Mücadele Birliği: İşten yeni atılan diğer arkadaşlarla da görüşelim biraz.

Şükran-Figen: Tabii, onların da farklı çalışma sorunları oldu. Onlar da anlatsınlar.. 14 arkadaşımız daha var bizden önce işten çıkarıldılar.

Erol Keçeci: Merhaba, Ben 3 yıldır Borusan Lojistik'teyim. Tepeören Deposu'nda çalışıyorum. Biz Borusan Lojistik elemanlarıyız. Ama şimdi Real Grup çalışanı olduğumuz söyleniyor. Biz yıllardır Borusan Lojistik yöneticileriyle konuştuk, onlarla muhatap olduk. Bir kere olsun Real Grup yöneticisi olan bir kişi ge-

lip bir şey söylemiş değil.

Engin Demircan: Evet, Ben Tepeören'de, Şekerpinar'da çalıştım. 3 yıldır da Borusan Lojistik elemanıyım. Ama bir gün olsun Real Grup'tan bir insan bize talimat vermiş değil, bir tek yöneticisiyle karşılaşmış değiliz. Ama işten atıldığımız söylenmesine rağmen, ertesi sabah işbaşı yapmaya gittiğimizde "Sizler Borusan Lojistik işçisi değilsiniz ki, siz Real Grup çalışanısınız, burası Borusan Lojistik'in yeri giremezsiniz" dediler.

Mücadele Birliği: 3 yıldır çalışan elemanlar olarak birden bire tanınmayan, bilinmeyen kişiler mi oldunuz?

Erol Keçeci: Aynen öyle oldu. Biz işbaşı yapmak için geldiğimizi söyleyince kapıdaki görevli içeriye alınmamamız için talimat olduğunu söyledi. Biz ısrar edince içeri gitti, sonra telefonla konuşup yanımıza döndü. "İnsan Kaynakları Müdürünün içeriye alınmamamız yönünde talimatı olduğunu" söyledi. Ama telefonda konuşurken de biz bir kısmını duyuyoruz. Bizi içeri almamak için nasıl bir neden göstermesi gerektiği konusunda fikir alışverişi yapılıyor. Asıl mesele sendikalı olmamız.

Mücadele Birliği: Son işten çıkarılan arkadaşlardan bazıları kendilerine bir evrak imzalatılmak istendiğini söylediler. Siz de aynı baskıyla karşılaştınız mı?

Erol Keçeci: Evet, son işten atılan işçilerin hepsinden aynı şey istendi.

Mücadele Birliği: Bir taahhütname sanırım. İmzalamayı kabul etmeyenlerin iş akdinin feshedildiği bildirilmiş.

Erol Keçeci: Bizi tek tek ya da birkaç kişi olarak "Bunu imzalaman gerek. Borusan Lojistik'in işleri bitti başka firmanın işlerini aldık. Bu işte çalışacağımıza dair evrak" diye anlatıyorlar. Ama evrakın altında işin yapılmaması halinde iş akdimizin feshedilebileceğini kabul ettiğimize dair bir cümlemin altına da imza atmış oluyoruz.

Bu şirketin kim olduğu, yerinin neresi olduğu belli değil. "Sen imzala iş başlayınca biz sana söyleyeceğiz" diye geçiştiriyorlar.

Muhammed Başalma: İmzalanması istenen evrakta boşluk bırakılan bir bölüm var, bir de bir adres yazılı, boş bırakılan yer sözde şirket adının doldurulacağı yer. Evrak'a göre bu adreste şirket çalışmayı kabul etmiş oluyorsunuz. Gidip işbaşı yapmazsanız da iş akdiniz feshedilebilir. Bunu kabul ediyorsunuz.

Mücadele Birliği: Bu muvazaalı bir durumu gösteriyor. Hangi şirket, nerede, şartları nedir? Bunları bilmeden nasıl çalışacaksınız?

Muhammed Başalma: Asıl önemli olan bu zaten. Orada bir adres var sadece... Hangi şirket olduğunu bilmiyoruz. Hatta öyle bir şirket var mı, o bile tartışmalı. Belki "işbaşı yap" diye gönderdiklerinde gittiğin adreste böyle bir şirket olmayacak. Hatta belki böyle bir adres bile yok...

Mücadele Birliği: Bu durumda işbaşı yapmadığınız bahanesi ileri sürülebilir.

Muhammed Başalma: Amaç da bu zaten,

bir arkadaşımıza bu adreste işbaşı yapması söylendiğinde gidip bakacak böyle bir yer yok. Zaten şirket ismi de verilmemiş. Daha önce görevli olduğu depoda da çalışmamış olacak. Bu arkadaşın işbaşı yapmadığı gerekçesiyle iş akdini feshedecekler. Açıkçası muvazaalı bir durum yaratılarak işten çıkarma yöntemleri uygulanıyor.

Mücadele Birliği: İmzalamayanlara da iş akdinin feshedildiği söylenmiş. Her iki durumda da işsiz kalmakla karşı karşıyasınız yani.

Engin Demircan: Bir arkadaşımızın kardeşi de bizimle birlikte çalışıyor. Aynı yerlerde oldukları için yeni işe giren bu evrakı imzalamış. Bizim arkadaş soruyor. "Evrakta ne yazıyor, nerede çalışacaksınız?" Evrakta firma ismi yok. "Ne zaman işbaşı yapacaksınız?" Kardeşi "Bana iş başladığında şu adrese gel, işbaşı yap diyecekler ben de o zaman gideceğim" diyor. Ama gitse öyle bir şirket bulamayacak büyük ihtimalle...

Erol Keçeci: Yani işten çıkartmanın yöntemleri bunlar. Şirketin ismini bırak, belki çocuk gittiğinde böyle bir adres bile bulamayacak. Sonra da işe gelmedin, hadi kapının önüne...

Mücadele Birliği: Sendika, Borusan Holding yönetimiyle de görüşmüştü. İlk etapta sendikayla ilgili bir durum değildir. Biz görüşür sorunu çözeriz demişlerdi. Sanırım bir daha geri dönüş olmadı.

Engin Demircan-Erol Keçeci: Yok, Biz Borusan'ın elemanları değiliz. Real Grup elemanlarıyız. Böyle söylüyorlar şimdi.

Mücadele Birliği: Eylem hakkında ne söylemek istersiniz?

Engin Demircan: Çalışma koşulları ağır, her geçen gün daha da zorlaşıyor. Biz haklarımızı almak için sendikalı olduk. Bu bizim anayasal hakkımız. Şimdi çalışan arkadaşları da istifaya zorluyorlar, gittikçe daha çok baskı yapıyorlar. Ama onlar içeride biz burada mücadele veriyoruz. İşimize geri dönmeye kadar da eylemi sürdürmeye kararlıyız.

Erol Keçeci: Arkadaşın dediği gibi, gün geçtikçe daha da zor koşullarda çalışmaya başlamıştık. Sendikalı olunca, daha çok göze battık. Ama sendikalı olmazsak da anlattığımız gibi, bize her türlü işi yaptırmak için uğraşıyorlar. Bizim eylemdeki amacımız işlerimize geri dönmek ve insanca koşullarda çalışmak. Sendikadan istifa edelim diye çok uğraştılar ama biz kabul etmedik. Kazanmaya kadar da eylemi hep birlikte sürdüreceğiz.

Mücadele Birliği: Peki eyleminizde başarılar. Diğer arkadaşınız la da görüşelim.

Engin Demircan-Erol Keçeci: Tabii, kolay gelsin size de...

Mücadele Birliği: Merhaba, çalışma koşullarınız ve işten atılmanız konusunda sizden de bilgi alabilir miyiz?

Ümit Aksu: Tabii.. Ben 7 yıldır Borusan Lojistik'te çalışıyorum. Tuzla'daki deposunda forklift operatörü olarak görev yapıyorum. 900 lira maaş alıyorum. Son süreçte forklift operatörü olmama rağmen beni farklı görevlerde çalış-

tırmak istediler.

Mücadele Birliği: Hangi işleri yaptırmaya çalışıyorlar.

Ümit Aksu: Yani o anda nasıl bir elemana ihtiyaç varsa... Yükleme-boşaltma yapmak gerekiyorsa o işe veriyorlar. Paketleme varsa o işe veriyorlar. Bir çok operatör arkadaşımıza aynı şeyi yaptılar. Kabul etmeyenleri işten atmakla tehdit ediyorlar. Daha önce de bu tür durumlar olmuştu. Örneğin bir operatör arkadaşımızı farklı bir işte çalıştırmak istediler. Bunun yasa dışı olduğunu söyleyen arkadaşımızı tazminatsız işten çıkardılar. O da hukuki yola başvurdu, davası şu anda sürüyor.

Mücadele Birliği: Borusan Lojistik'in farklı yerlerde depoları var. Bunlardan herhangi birinde görevlendirilebiliyorsunuz sanırım, bu konuda sorun olmuyor mu?

Ümit Aksu: Biz bunu problem etmedik hiç. Aslında evet birbirinden uzak farklı yerlerde görevlendirmemesi gerekir. Ama biz aynı işletmenin depoları olduğu için sorun yapmıyorduk. Tuzla'daysak örneğin, Şekerpinar'a, Tepeören'e de gidip çalışıyorduk. Ama başka sorunlarla karşılaşmaya başladık. Özellikle de sendikalı olmaya başlayınca...

Mücadele Birliği: Sendikalaşma sürecinizden bahsederseniz biraz?

Ümit Aksu: Çalışma şartlarımız ağır, uzun mesai saatlerimiz oluyor, mesai ücretlerini almıyoruz. Bazı arkadaşlardan görevlerinin dışında farklı işlerde çalışmaları isteniyordu. Biz de sendika çalışması başlattık. Önce bunu çok dışarıya vermeden yürüttük. Sonra sendikalı arkadaşların sayısı arttı, çalışmayı hızlandırdık. Şirket yetkilileri bunu öğrenir öğrenmez bizim üzerimizde baskı uygulamaya başladı. İnsanlara sendikalı olmamaları için farklı şekillerde tehditlerde bulunuldu. İlk önce bize de sendikadan istifa etmemiz söylendi ama bizler ilk örgütleyicileriz. Bize sözlerinin geçmeyeceğini bildikleri için diğer arkadaşların üzerinde baskı kurmaya başladılar.

Mücadele Birliği: Bugün ikinci kez eylem çadırı kuruluyor. Eylem konusundaki görüşünüz nedir?

Ümit Aksu: Biz çalışma şartlarımızın düzeltilmesi için sendikalı olduk. Bu da bizim yasal hakkımız. Şu anda içerideki arkadaşlarımızın desteği çok iyi. Fakat içerideki arkadaşlarımıza sendikadan istifa etmeleri konusundaki baskı ve tehditleri arttırıyorlar. Biz işlerimize geri dönmek için gereken her şeyi yaptık. Burada da anayasal hakkımız olan sendikayı kabul etmeleri ve işlerimize geri dönmek için buradayız. Hukuki yollara da başvurduk. Fakat burada da işlerimize geri dönmek için mücadelemize devam edeceğiz. Burada, Tuzla'da...

Mücadele Birliği: Eyleminizin başarıyla sonuçlanmasını dileriz, söyleşi için teşekkür ederiz. □

GÜVENCESİZLİK ÖLÜM DEMEKTİR!

BEDAŞ işçileri, mücadelelerin 16. gününde Taksim'deki BEDAŞ Elektrik Dağıtım Şirketi önündeki eylem çadırına yürüdü.

5 Haziran günü DİSK Genel Merkez binası önünde toplanan BEDAŞ işçilerine DİSK Genel Başkan Yardımcısı ve Nakliyat-İş Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu bir konuşma yaptı. Konuşmasında Enerji-Sen'in mücadelesinin aynı zamanda sarı sendikacılığa karşı mücadele olduğunu, baskı ve zulme rağmen emekçilerin mücadelelerinde başarılı olduğunu dile getirdi.

BEDAŞ işçileri Halaskargazi Caddesi üzerinden tek şeridi trafiğe kapatarak BEDAŞ binası önünde kadar yürüdüler. Çevreden geçen sürücüler eyleme kornalarıyla destek verdi. Halk da işçileri sık sık alkışladı. Yürüyüşte "Taşeronla Teslim Olmayacağız" pankartı taşınarak "BEDAŞ Şaşırma Sabrımızı Taşırma", "Biz Enerji Senli'yiz Taşeronla Geçit Vermeyeceğiz", "İşimizi Geri İstiyoruz" sloganları atıldı.

BEDAŞ binası önüne gelen işçiler adına basına açıklama yapan açma-kesme işçisi Arif İnan Başgedik, haklarını alana dek sonuçları ne olursa olsun mücadelelerinden geri adım atmayacağını söyledi.

Enerji-Sen Genel Başkanı Kamil Kartal da, Adana'daki eylemin 94. gününde, İstanbul'da ise 16. gününde olduklarını hatırlattı. Kartal, Adana'da bu sabah valiliğin karşısına "İşimizi Geri İstiyoruz" yazılı pankartı asan işçilerin, yine gözaltına alındığını duyurdu.

Her eylemin ardından 3-5 kişinin işten çıkarıldığını belirten Kartal, BEDAŞ yöneticilerinin BEDAŞ binası içerisinden halay çekenleri fotoğraflayıp, onları da işten attığını ifade etti.

8 Haziran Cuma günü de Galatasaray Lisesi önünden BEDAŞ binası önüne yürüyüş planlayan işçiler, eylemlerini Taksim'de bitirdiler. Verilen sözlerin yerine getirilmesini ve işçilerin Pazartesi günü işbaşı yapmasını temenni eden Enerji Sen Başkanı, işçiler işbaşı yapana kadar çadırlarını kaldırmayacaklarını bildirdi.

BEDAŞ işçilerinden konuşma yapan Turgay Kopal da, "Bizler taşeron işçiler olarak yumruğumuzu dimdik havaya kaldırdık. Tüm haklarımız verilene kadar direnmeye devam edeceğiz. Haklarımız verilmezse kaldırdığımız yumruğu başlarına vuracağız" dedi.

Dev Sağlık-İş, Elektrik Mühendisleri Odası, Mücadele Birliği Platformu, EmegEzgi ve bir çok devrimci kurum eyleme destek verdi. □

İŞİMİZİ GERİ İSTİYORUZ

TEDAŞ işçileri, eylemlerinin 95. günü olan 5 Haziran Salı günü, Adana Valiliğinin karşısındaki Baysan İş Merkezi'nin çatısına çıkarak pankart açtı.

Valiliğin tam karşısındaki çatıda "İşimizi Ekmeğimizi Geri İstiyoruz" pankartı açan Sertan Şenol ve Mustafa Maaşoğlu adlı iki işçiye, diğer enerji işçileri de aşağıda sloganlarla eşlik ettiler.

Enerji işçileri, TEDAŞ Genel Müdürü Mahmut Dalkır'ın gelmesini isterken, çok sayıda ambulans, itfaiye ekipleri ve çevik kuvvet polisleri geldi ve çatıdaki işçileri ikna etmeye çalıştılar.

Polis, aşağıda sloganlar atarak arkadaşlarına destek veren işçileri gözaltına almaya çalıştı, ancak işçilerin kararlı duruşu sonucu vazgeçmek zorunda kaldı. Olay yerine gelen işçi eşleri ise, "işte sonunda istediğiniz oldu, bu insanlar teker teker kendilerine kıyacaklar, artık bu sorunu çözün" diye haykırarak Adana Valisi'ne tepki gösterdiler. Çok sayıda gazetecinin görüntülediği eylem yaklaşık yarım saat sürdü ve işçiler kendi inisiyatifleriyle eylemlerini sonlandırdılar.

Gözaltına alınan işçiler, "Bizim tek isteğimiz var. Biz işimizi geri istiyoruz, evde aç yatıyoruz, çocuklarımıza verecek ekmeğimiz bile yok" diye basına seslendiler. Eşleri de "bizler de eşlerimizin yanında gitmek istiyoruz" diyerek gözaltı aracına bindiler. İşçilerin Emniyet müdürlüğüne götürülmesinden sonra olay yerinde bulunan diğer işçiler de TEDAŞ önündeki çadırlarına dönerek eylem alanını terk etmediler.

15 Haziran Cuma günü TEDAŞ işçileri, her hafta olduğu gibi Atatürk Parkı'nda buluşup İnönü Parkı'na yürüdüler. Eylemlerinin 105. gününde saat 19.00'da "15-16 Ruhuyla TEDAŞ'ta Direniş Kazanacak" pankartı açan TEDAŞ işçileri, işçi sınıfının yarattığı büyük 15-16 Haziran Ayaklanmasını da selamladılar.

İşçiler sloganlar atarak İnönü Parkı'na geldiler. Burada öncelikle eyleme katılan KESK üyeleri adına dönem sözcüsü Eğitim-Sen Adana Şube Başkanı Kamuran Karaca bir konuşma yaptı. Ardından işçiler adına basın açıklamasını Tayfur Karayaka okudu. "Unuttukları bir gerçek var. İşçi sınıfının tarihi şanlı destanlarla ve direnişlerle doludur. 15-16 Haziranları yaratanların, 89 Bahar eylemliliklerini yaratanların yoludur bizim yolumuz. Biliyoruz ki bu yolun sonunda biz çocuklarımıza aydınlık bir gelecek bırakacak, bu haklı kavgamızda biz kazanacağız!" denilen basın açıklamasının okunmasının ardından eylem sloganlarla sona erdi.

Mücadele Birliği / Adana

THY İŞÇİSİ YALNIZ DEĞİLDİR

KESK İzmir Şubeler Platformu, işten atılan THY işçileri için bir eylem yaptı. 6 Haziran Çarşamba günü saat 18.30'da Cumhuriyet Meydanı'nda toplanan emekçiler "Grev Haktır Yasaklanmaz" pankartıyla sloganlar atarak THY İzmir bilet satış bayisine yürüdü.

THY işçileri de kamu emekçilerini alkışlar ve ıslıklarla karşıladılar. THY İzmir şubesi önüne geldiğinde KESK Dönem sözcüsü BES şube başkanı Ramiz Sağlam basın açıklaması yaptı. Okunan açıklamanın ardından THY işçileri adına Hasan Coşkun kısa bir konuşma yaptı ve "Biz birlikte olduğumuz sürece aşamayacağımız hiç bir engel yoktur. Yeter ki yüreğimizle bilincimizle sokaklarda buluşalım... Yaşasın işçi sınıfı. Yaşasın işçilerin mücadele birliği" dedi.

Sendikal Güç Birliği Platformu İzmir bileşenleri tarafından örgütlenen eylem için 9 Haziran günü saat 12.00'de İzmir Cumhuriyet Meydanı'nda toplanılmayla başladı. Eyleme TÜMTİS, Belediye-İş İzmir şubeleri, eylemdeki Billur Tuz ve Savranoğlu işçileri kitlesel olarak katıldılar. Ayrıca KESK, Sosyal-İş, işten atılan ve Buca'da Caroline Koç'un

evinin önünde tazminat hakları için eylemde olan İzmir Basma İşçileri de eyleme katılarak destek verdiler.

Kitlenin toplanmasının ardından Cumhuriyet Meydanı'nda başlayan yürüyüşte yolun tek şeridi trafiğe kapatıldı. Yürüyüş boyunca alkış, ıslık ve sloganlar hiç susmadı. İzmir Gümrük'te bulunan Türk Hava Yolları merkezi önüne gelince ko-

cına kadar tüm süreci, hükümetin grev yasasına karşı yapılan eylemi aktardı. Hukuki ve eylemsel süreçlerin işçiler işe iade edilinceye ve grev hakkına dönük saldırılar geri çekilene kadar süreceği vurgulandı.

Ardından DİSK Ege Bölge Temsilcisi ve Birleşik Metal-İş Sendikası İzmir Şube Başkanı Ali Çeltak havayolu işçilerini selamlayan ve her zaman direnen işçilerin yanında olacaklarını ifade eden bir konuşma yaptı. Sendikal Güç Birliği Platformu İzmir Bileşenleri adına hazırlanan basın açıklamasını ise TÜMTİS İzmir Şube Başkanı Şükrü Günseli okudu. Basın açıklamasında aynı gün İstanbul, Adana, Ankara, Gaziantep, Antalya, Bursa, Mersin'de havayolu çalışanlarına destek eylemleri yapıldığı belirtildi.

Ortak mücadele çağrısının yapıldığı açıklamanın ardından katılımcı kurumların isimleri sayılarak teşekkür edildi. Eylemden sonra Hava-İş Sendikası İzmir Şube başkanı Serkan Mutlu, İstanbul Atatürk Hava Limanı'ndaki eylem alanına gitmek için yola çıktı.

Mücadele Birliği / İzmir

nuşmalar yapılmaya başlandı. İlk sözü Tek Gıda-İş Sendikası Genel Başkan Danışmanı Gürsel Köse aldı ve tüm katılımcıları selamladı.

Hava-İş Sendikası adına hazırlanan basın açıklamasını Hava-İş Sendikası İzmir Şube Başkanı Serkan Mutlu okudu. Toplu sözleşme sürecinden grev başlangı-

ADANA'DA HAVA İŞÇİLERİNE DESTEK

THY'de grev yaşağını getiren yasayı protesto eden 305 Hava-İş üyesi işçinin işten çıkarılmasını protesto eden Adana Sendikal Güçbirliği Platformu üyeleri, Şakirpaşa havaalanında bir eylem gerçekleştirdiler.

9 Haziran günü "Grev Haktır Yasaklanamaz, Atılan İşçiler Geri Alınsın" pankartı açan işçiler, saat 12.30'da havaalanı girişinden sloganlarla THY Bilet Satış Noktası'na kadar yürüdüler. Yürüyüş sırasında "Grev Haktır Yasaklanamaz", "Atılan İşçiler Geri Alınsın", "Yaşasın Sınıf Dayanışması", "Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz" sloganları atarak THY bürosu önüne geldiler.

Burada Adana Sendikal Güçbirliği Platformu adına Dönem Sözcüsü Tümtis Adana Şube Başkanı Halil Çekin basın metnini okudu. Yapılan açıklamada "Tehdit altında olan, işçi sınıfının bedeller ödeyerek elde ettiği sendikal hak ve özgürlüklerdir. Bu nedenle biz Sendikal Güçbirliği Platformu olarak bu saldırıyı işçi sınıfının ve sendikalarımızın bütününe yapılmış bir saldırı olarak değerlendiriyor, bertaraf etmek için her şeyi göze alarak, işçiler işlerine iade edilene ve grev yasağı kaldırılana kadar mücadele edeceğimizi ilan ediyoruz" denildi.

KESK emekçilerinin de destek verdiği eylem sloganlarla sona erdi. □

ULUSAL SORU

KÜRT ULUSUNUN KENDİ KADERİNİ TA

Sermaye sınıfı ve hükümet, devrim yangınına söndürme umudunu göle maya çalmaya bağlamış görünüyor. Yine her zamanki boş ve asla yerine getirmeyecekleri vaatleri sıralamaya başladılar. “Öcalan’a ev hapsi” oltadaki en iri ve iştah açıcı yem olarak düşünülmüş.

Oltanın ucuna yemi takan Bülent Arınç, hani şu Ölüm Orucu eylemini bitirmek için gözyaşları içinde olmadık sözler veren, amacına ulaştıktan sonra ise sözlerinin bir tekini olsun yerine getirmeyen Bülent Arınç. Şimdi bu aynı adam Kürt halkı için oltanın ucuna böylesine iştah açıcı bir yem takmış. Kürt halkı ve UKH “yerse”, “bu konuyu konuşuruz” diye buyurmuş.

Hani UKH silahları bi bırakıversin, bi teslim olsun sonra da “bu konuyu konuşuruz” diyor. Yani oltanın ucundaki yem “laf”tan ibaret başka bir şey değil. Demek ki, devlet ve hükümetin Kürt halkına “laf”tan başka vaat edeceği bir şey kalmamış ya da artık “laf”tan başka bir şey vaat edemiyor. Doğrusu bu.

Ama amacına ulaşmada önünde engeller var; hem de boyunu aşan engeller. Her şeyden evvel bu mesele üzerinde öyle gelişmiş güzel söz söylenecek bir mesele olmadığı için ilk tepki en yakın arkadaşından, partisinden ve hükümetten geldi. Beşir Atalay, “gündemimizde ‘ev hapsi’ konusu yok” diye açıklayıverdi. Arkasından başbakan Erdoğan Bülent Arınç’ı yalanladı.

Ama buna bakıp “işte hükümet içinde çatlaklar başladı” diyerek bunun üzerinden görüşler oluşturmaya gerek yok. Zira Bülent Arınç’ın oltaya taktığı yemin işe yarayacağı görülse aralarındaki görüş ayrılığına anında son vereceklerinden kuşku olmasın. Bu anlamda diğer engellerin yanında bunun pek bir önemi yok.

Tarihin Dersleri

Diğer engellerden kastımız, UKH hareketinin kendi mücadele tarihinden ve Kürt halkının tarihinden çıkardığı dersler

sonucu oluşan bilinç durumudur. Tarihi boyunca ezen ulusun egemen sınıfı tarafından aldatılmış, çeşitli vaatlerle kandırılmış, o yuna getirilmiş, ihanete uğramış olan Kürt halkı ezen ulusun politik temsilcilerinin verdikleri sözlere güven olmayacağını çok büyük bedeller pahasına öğrenmiş bulunuyor.

UKH, Kürt halkının “Kurtuluş Savaşı” sırasında ve Lozan antlaşması sonrasında ezen ulusun politik temsilcileri tarafından nasıl aldatıldığını, nasıl ihanete uğradığını unutmadığını açıklamalarıyla ortaya koyuyor. Sadece bu da değil. UKH, kendi çok yakın geçmişinden de, ezen ulusun politik temsilcilerinin sözlerine güven olmayacağını, bu insanların istediklerini pratikte elde ettikten sonra çeşitli bahanelerle hiçbir sözlerini tutmayacaklarını, hiçbir vaatlerini yerine getirmeyeceklerini; aksine ilk fırsatta katliamlara başvuracaklarını görmüş, anlamış ve bunu bir bilinç durumuna yükseltmiş durumda.

Nitekim daha dün denilecek bir süre önce Roboski katliamının emrini verenler bu gün “görüşme/müzakere yapmaya hazırız, Kürtçe seçmeli ders olabilir” benzeri vaatleri sıralamaya başlayınca UKH, “Bunlar oyalama ve teslim alma politikasıdır. Direnişten başka seçenek yok; demokratik özerklik olmadan ne çözüm ne de barış olur” açıklamasını yaptı. Kürt halkı gibi UKH’nin de boş laflara ve vaatlere karnı toktu.

Bir Tas Çorbaya Devrim Hakkı

Çok değil, bir yıl önce, 15 Temmuz 2011’de yani seçimlerde kullanılan oyların mürekkebi kurumadan “Bizden hiçbir yerde iyi niyet beklemesinler”, “Bir defa şu dört temel ilkimiz değişmez; tek millet, tek bayrak, tek vatan, tek devlet. Biz bununla devam edeceğiz. Bunun dışında herhangi bir düşüncemiz yoktur. Burada kimse bizden geri adım beklemesin” diye kükreyen başbakan ne oldu da birden ağız değiştirdi?

Ne oldu da “tek tek” giden başbakan birden bire “Kürtçe seçmeli ders olabilir; başka şeyler düşünülebilir” deme noktasına geldi? Onu bu noktaya getiren saikler nedir? Tek cümleyle yanıtlayalım: Sermaye sınıfını ve hükümeti açık meydan okuma noktasından “uzlaşırız canım, ne var bunda” noktasına getiren şey, Türkiye ve Kürdistan birleşik devriminin gelişimidir.

Geçen yıl, seçimlerden büyük bir oranıyla birinci çıkınca hükümet partisi ve sermaye sınıfı, kitlelerin desteğini arkalarına aldıkları sanısına kapılmışlardı. Bu havayla, devrimi zor yöntemleriyle ezeceklerini hesapladılar ve zor araçlarını devreye daha çok sokarak baskı ve şiddeti artırdılar. Roboski katliamı, Kürt halkının yüreğine korku salma girişimi olarak en öne çıkan olay oldu.

Fakat evdeki hesap çarşıya uymadı. Seçimleri halkın gerçek nabzını ortaya koyan barometreler olmaktan çıkaran bizzat sermaye sınıfı ve onun partileriydi. Hilehurda yöntemlerle oluşturdukları seçim sonuçlarına sonradan kendileri inanmaya başladılar. Ancak bu yanlış hesap önce Kürt halkının mücadelesine sonra Türkiye işçi sınıfı ve diğer emekçi güçlerin mücadelesine çarpıp dağıldı.

Roboski katliamı sonrası Kürt halkı tam bir ayaklanma içine girdi. Bunu işçi sınıfının ve diğer emekçi sınıfların sokakları dolduran devrimci kitle eylemleri izledi. 1 Mayıs, dünyada eşine az rastlanır bir kitle katılımıyla gerçekleşti. Newroz, Kürt halkının bir ayaklanması biçiminde geçti. İrili-ufaklı birçok işçi eylemi ortaya çıktı. Kamu emekçileri eylem üstüne eylem yapmaya başladılar. Hükümetin politikalarına toplumun her kesiminden eylemli tepki gelmeye başladı. Kadınlar sokaklara indi. Alevi halk hükümetin kendilerine yönelik politikalarına sokaklara çıkarak yanıt verdi. Kısacası devrimin gelişimini durdurmak bir yana, attıkları her adımla bu gelişimi hızlandırdılar.

Bunun üzerine, daha dün denecek kısa

UNUN ÇÖZÜMÜ

YİN HAKKINI KOŞULSUZ TANIMAKTIR!

bir süre öncesinde “Bundan sonraki süreç çok daha farklı stratejilerle ve uygulamalarla kendini gösterecektir. Bunu bilmeleri lazım” sözleriyle tehditler yağdıran başbakan aniden çark ederek “tavizler politikası”na döndü.

Peki, taviz bile denmeyecek ve ne Kürt halkı ne de UKH tarafından ciddiye alınan vaatler karşılığında istenen neydi? UKH’nin silah bırakması ve teslim olmasıydı. İstenen buydu ve bu açıkça ifade ediliyordu. Türkçesi, Kürt halkından ve UKH’den bir tas çorba karşılığı devrim hakkını satmaları isteniyordu.

Her Taraftan Kuşatma

UKH ve Kürt halkı devrim yolunda ilerleme kararlılığını gösterince hükümet ve sermaye sınıfı tam da dinci tüccarlara özgü bu “aç ve açığözlülük”ün işe yaramayacağını gördüler. Ancak pes etmeye niyetleri yoktu. Pes etmek ve gerçek amaçlarıyla ortaya çıkmak burjuva sınıfın ve onun politik temsilcilerinin bildikleri bir erdem değildi. Gerçek amaçlarını gizleyerek işbirlikçilerini, yeni figürleri, yeni partileri, emperyalist güçleri devreye soktular.

Önce CHP devreye girdi ve “kanın akmasını durdurmak için” hükümet partisiyle görüşmelere başladı. Bol laf üretmekten başka bir işe yaramayacak olan “akil adamlar” önerisini getirdi. CHP’nin devreye girmesi bir planın yürürlüğe konduğunun işareti oldu. Bunu, gelişmelerin bütününden anlayabiliyoruz. Barzani’nin ABD ziyareti; sonrasında Türkiye’ye gelişi sadece Irak ve Suriye’deki gelişmelerle değil ama esas olarak Kürdistan’daki gelişmelerle ilgiliydi. Barzani’nin gelişini Talabani’nin PKK’ye silah bırakmak için devrede olduğu açıklaması izledi. Barzani ve Talabani Kürt halkına karşı her zamanki “uğursuz” rollerine yine soyunmuşlardı anlaşılabilir.

Ama bunlardan çok daha önemlisi ve şaşırtıcı olanı, henüz birkaç ay önce “silah Kürt halkının sigortasıdır” diye açıklama

yapan Leyla Zana’nın çıkışı oldu. Leyla Zana, sonradan ortaya çıkıyor, ABD’li yetkililerle görüştüğünden sonra, Erdoğan’a desteklerini –aslında bağlılığını demek gerek ifade ediyor; onu çözüm umudu olarak gördüğünü, PKK ve BDP’nin politikalarını gözden geçirmeleri gerektiğini, Erdoğan’ın desteği arkasında hissetmesi için çaba harcanması gerektiğini vb. açıklıyordu.

Sonraki haberler, Barzani ve ABD’nin BDP yönetimini değiştirmek için bir çaba içinde oldukları yönündeydi. Becerirler mi, ayrı bir konu; fakat Zana’nın çıkışının bu haberle uyum içinde olduğunun altını da çizmek gerek. Denilebilir ki, Zana’nın Kürt halkının özgürlük savaşındaki yeri ne ki önemi olsun. Elbette Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkına sırt çeviren kim olursa olsun bir değeri/ağırlığı kalmaz ve bu anlamda Zana’nın açıklamasının saman çöpü kadar bir ağırlığı olamaz. Kürt halkının özgürlük savaşı Zana’lar sayesinde ortaya çıkmış değil ama Zana’ları yaratan Kürt halkının özgürlük savaşındadır. Burada sorun Zana’nın açıklamasının içerik olarak taşıdığı önem değil ama sermaye sınıfı ve emperyalistlerin Kürt halkına ve UKH’ye yönelik kuşatma çabalarının nerelere kadar uzandığını görmektir.

Göl Maya Tutar mı?

Her şeyden önce şunun altını çizelim: Kürt halkı bilinç olarak olsun, örgütlülük ve örgütlü davranma yeteneği açısından olsun, savaşma kapasitesi açısından olsun geçmişle kıyaslanmayacak denli ilerdedir. Bu bakımdan sermaye sınıfının bitpazarından adam toplar gibi getirttiği Kemal Burkay’lar nasıl bir işlerine yaramadıysa Zana’nın çıkışı da işlerine yaramayacaktır. Çünkü bunları işe yaramaz kılan şey Kürt halkının özgürlük tutkusudur ve bu tutku, bu özlem her geçen gün büyüyor.

Bu anlamda sermaye sınıfı ve hükümet, emperyalistlerin, Barzani’nin, AB’li emperyalistlerin sınırsız desteğine karşın bu çabalarından sonuç alamayacaktır. Bu

çabalar göle maya çalmaktan ibarettir ve göle maya çalmak ne kadar işe yararsa bu çabalar da o kadar işe yarayacaktır; daha fazla değil.

Kürt halkını artık işe yaramaz tavizlerle, iş işten geçtikten sonra yerine getirilmeyecek vaatlerle özgürlük hakkı savaşından vazgeçirmek mümkün değildir. Dolayısıyla “Kürdistan Sorunu”nun tek çözümü Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkını koşulsuz tanımaktır. “Kan dökülmesini istemiyoruz” diyenler UKH ve Kürt halkını teslim olmaya ikna etmeye çalışacaklarına sermaye sınıfını bu hakkı tanımaya ikna etmeye çalışsınlar. Edebilirler mi!?

Sermaye sınıfı ve devletin bu hakkı bir dizi devrim olmadan tanımayacaklarını artık biliyoruz. Ama bir dizi devrim sonucu bu hak elde edildiğinde ortada sermaye sınıfının egemenliği diye bir şeyin kalmayacağını anlamak çok mu zor?

Bir devrime doğru doludizgin gidiyoruz. Bu gidişi artık ne Suriye’ye karşı başlatılacak bir dış savaş ne de politik kuşatma durdurabilir. Sermaye sınıfının, hükümetin, emperyalistlerin, işbirlikçilerin çabalarını küçümsemek anlamında değil sözlerimiz. Bu çabalar gidişin hızını elbette etkileyecektir. Ama tarihin akışını hiçbir güç tersine çeviremeyecektir.

Sermaye sınıfı ve hükümet, Kürt halkının özgürlük savaşının kızışacağını anladıkları her seferinde sahneledikleri oyunu tekrar piyasaya sürmeye başladılar. Oyunun biçimi ve aktörleri zaman zaman değişse de özü aynı kalıyor. Oyunun özü, Kürt halkının beklentiye sokarak savaşın koşullarının kendileri için uygun hale gelmesini beklemekten ibarettir.

Sermaye sınıfı ve hükümetin bu oyunu tutuyor ya da etkili oluyor mu? Bu oyun tutmasa veya etkili olmasa, sermaye sınıfı boşa kürek sallamazdı. □

EYLEM ÇADIRLARINA ZİYARETLER

Mücadele Birliği Platformu 6 Haziran günü Türk Hava Yolları'nda eylem yapan işçilerini, 121 gündür fabrika önünde duran HEY Tekstil işçilerini ve yakın bir zamanda sendikalı oldukları için işten çıkartılan BEDAŞ işçilerini ziyaret etti.

İlk olarak eylemlerinin 10. günündeki havayolu işçilerini ziyaret edildi. Dış hatlar bölümünde bir araya

gelen Mücadele Birliği Platformu, "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği", "Havayolu İşçileri Yalnız Değildir", "Zafer Savaşan İşçilerin Olacak" sloganları ile geldi hava işçilerinin yanına. Bir süre işçilerle sohbet edildikten sonra platform temsilcisi, her zaman THY işçisinin yanında olacaklarını belirtti. Emeğe Ezgi de seslendirdiği parçalarla işçilere moral verdi. Mücadele Birliği Platformu, THY işçilerinin yanından slogan ve alkışlarla ayrıldı.

Ziyaret sırası 121 gündür fabrika önünde çadır kurarak ödenmeyen maaş ve tazminat haklarını isteyen Hey Tekstil işçilerindeydi. Öğle saatlerinde yeri Mahmutbey'de olan Hey Tekstil işçilerinin yanına gelen Mücadele Birliği Platformu "Zafer Savaşan İşçilerin Olacak, Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği" pankar-

tı ile Sanayi Durduğunda toplanıp yolu trafiğe kapatarak eylem çadırına doğru yürüyüş yaptı. HEY Tekstil işçileri de yürüyüşü alkışlarla ve sloganlarla karşıladı. İşçiler artık eylemlerini farklılaştıracaklarını, yeni eylem kararları alacaklarını belirttiler. 121 günlük eylem çadırının onlara çok şey öğrettiğini, eksikliklerden dersler çıkarttıkları-

nı söylediler. Sonra Emeğe Ezgi'nin türkülerine hep birlikte eşlik edildi. İşçilerle eyleme dair yapılan uzun sohbetten sonra sloganlarla ve alkışlarla ayrıldı.

BEDAŞ'ta sayaç okuma, kapatma açma, denetim kontrolçüsü, teknik vb. işçilerinin BEDAŞ genel müdürülük binası önünde kurdukları eylem çadırına gidildi öğleden sonra. Muhtar Bey Caddesi üzerinden yürüyüş düzenleyen Platform "BEDAŞ İşçisi Yalnız Değildir", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği", "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emeğin Olacak" sloganlarıyla enerji işçilerinin yanına geldi. BEDAŞ işçilerine Platform adına yapılan konuşmadan sonra Emeğe Ezgi de türküleriyle işçilere yalnız olmadıklarını gösterdi. □

BEDENİMİZ EMEGİMİZ ÜZERİNDE TAHAKKÜME HAYIR!

Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası Aksaray Şubesi, 5 Haziran günü, Çapa Tıp Fakültesi Poliklinikler binası önünde kürtaj yasaklanmasına karşı "Bedenimiz, Emegimiz Üzerinde Tahakküme İzin Vermeyeceğiz" pankartı açarak tepkilerini dile getirdiler.

Sağlık emekçileri adına açıklama yapan SES Aksaray şubesi sekreteri Sakine Gücüyeter kürtajın, istenmeyen bebeklerin tıbbi olmayan yollarla düşürülmesini

engelleyen, anne ölümlerini azaltmada etkili bir yöntem olduğunu söyledi. Gücüyeter; "Biz kadınlar; kadınların bedeninin, yaşamının zapturapt altına a-

lınmasına itiraz ediyor; kadınların bedeninin sadece kadınlara ait olduğunun tartışmayacağını altını çiziyoruz. Kadınların sokak ortasında katledilmesini seyreden, kendi dini referans ve yaşam tarzını topluma faşizanca dayatan zihniyetin kürtajı- sezaryeni cinayetle eşleştiren yaklaşımını kınıyor ve buna karşı mücadele edeceğimizin bir kez daha beyan ediyoruz" dedi.

Açıklamadan sonra atılan sloganlardan sonra eylem sona erdi. □

HİZMET ÜRETENLER OLARAK YÖNETİME TALİBİZ

İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi taşeron sağlık işçileri 13 Haziran günü öğle paydosu sırasında, İstanbul Tabip Odası başkan ve üyeleri, Enerji-Sen üyesi BEDAŞ işçileri, Hey Tekstil İşçileri, Dev-Sağlık-İş Sendikası üyeleri ve yöneticileri, SES Aksaray Şubesi yönetici ve üyeleri, Emeğe Ezgi, yazar Cezmi Ersöz'ün katıldığı bir basın açıklaması yaptılar.

Eylemlerini sürdürdükleri çadır önünde basın açıklamasını taşeron sağlık işçileri adına TASİŞ-DER Başkanı Güneş Cengiz okudu.

İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi yönetimi ve Rektörlüğünün taşeron sistemin bir maşası olduğu ifade edilerek 114 gündür taşeron sisteme karşı mücadele yürütüldüğü, keyfi baskılara, 3 ayda bir yapılan ihalelere, angarya çalışmaya karşı direniş yapıldığı ifade edildi.

Direnişin basit bir ücret ve iş talebi olmaktan çıkarak tüm işçi sınıfının ortak sorunu olan taşeron sisteme ve insanlık dışı uygulamalara karşı bir mücadele olduğu ifade edildi.

İşçiler, eylemi sürdürdükleri 114 gün içinde "hiç" olmanın kendileri değil, rektörler, rektör yardımcıları, hukuk fakültesi profesörleri, başhekimler, hastane müdürleri, dekanlar olduğunu anladıklarını ifade ettiler. Eylemdeki taşeron işçiler olarak, her çözüm arayışı ve destek için gittiklerinde acizliklerini dile getiren "Elimizden ne gelir", "Siz söyleyin bir yapalım, bizim gücümüz yetmez", "Yukarısı bilir" sözleriyle karşılandıklarını, bir dilekçenin bile 45 gün cevapsız kaldığını, çadırdaki işçilere ait olan dilekçenin üzerinde adres olmadığı için cevap verilmediğine tanık olduklarını söylediler.

Böylesine acizlik içindeki kişilerin hastaneyi de yönetemeye-

ceğinin gayet açık olduğunu ifade eden taşeron sağlık emekçileri, "Hastaneyi yönetmeyi beceremiyorsunuz, koltuklarınızı terk edin, biz yönetmeye hazırız" diyerek hastane yönetimine talip olduklarını açıkladılar.

1 Temmuz itibarıyla geçerli olacak ihale şartnamesinde % 20 işçi azaltılması, yol ücretlerinin kesilmesi ve %5 ile %10 arasında ücret kesintisini gündemde olduğu bilgisini veren taşeron işçiler bunu durdurmak için İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesinin tüm bileşenleri olarak işçileri, memurları, asistanları, öğretim üyeleriyle birlikte ortak bir grev yapma çağrısında bulundular.

İşçiler; "Onlar vermeyecek, biz alacağız! Greve hazırlanıyoruz, ve tüm çalışanları greve hazırlığa çağırıyoruz. Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz!" diyerek açıklamalarını sonlandırdılar.

Basın açıklamasına katılan İstanbul Tabip Odası Başkanı Prof Dr. Taner gören ve yazar Cezmi Ersöz de taşeron işçilerin mücadelesine desteklerini bildiren konuşmalar yaptılar. Açıklamanın ardından işçilerin eylem alanlarını sürekli ziyaret eden Emeğe Ezgi de birçok yerde işten atılan, haklarını arayan işçilerin eylemlerinin olduğunu ve işçilerin bu mücadeleyi birleştirdiğinde, bu sömürü düzenine son verileceğini belirterek "Yaşasın işçilerin emekçilerin birlikte mücadelesi" dedi ve kısa bir dinletiyi işçilerin eylem coşkusuna ezgilerin coşkusunu kattı. İşçiler ve desteğe gelenler bir süre halay çektiler. İşçiler kısa aralıklarla hastane bahçesinde ajitasyon konuşmaları ve bildiri dağıtımları yaparak taşeron sistemine, işten atmalara, sağlık hizmetlerinin ticarileştirilmesine karşı mücadele verilmesi konusunda halkla konuşmaya devam ediyorlar. □

ANTEP'TE TRAFİK KAZALARI HALKI SOKAĞA DÖKTÜ

3 Haziran günü akşam saatlerinde Vatan Mahallesi Şanlıdere Caddesi'nde meydana gelen trafik kazasında 9 yaşında bir kız çocuğunun hayatını kaybetmesi sonucu, 4 Haziran Pazartesi günü sabah 08.00 civarında, ölen çocuğun ailesi ve yüzlerce kişi caddeyi trafiğe kapattı. Çöp konteynırlarını da caddeye getirerek oturma eylemi yapan öfkeli kalabalık belediyeye ateş püskürdü. Belediyenin gerekli önlemlerini almadığını söyleyen halk polislerin uyarılarına aldırmadan, yaklaşık 1 saat boyunca trafiği durdurdu. İlçe emniyet müdürünün gerekli önlemlerin alınacağına dair söz vermesi üzerine kalabalık dağıldı.

Bu olayın ardından bir eylem de lise öğrencileri gerçekleştirdi. Aralarında DÖB'lü öğrencilerin de bulunduğu Ülgen Konukoğlu Lisesi öğrencileri, 72 nolu Caddede 5 arkadaşlarının kaza geçirdiğini belirterek bir eylem yaptılar. 5 Haziran Salı günü, dövizlerle, sloganlarla caddeyi trafiğe kapatan öğrenciler bir süre sonra dağıldılar. Eylem esnasında Mücadele Birliği muhabiri de polisler tarafından bir süre bekletildikten sonra serbest bırakıldı.

İsyan ve ayaklanma potansiyelinin çok güçlü olduğu ve her geçen gün daha da güçlendiği Antep'te, düşmanın bütün baskılarına, saldırılarına ve engellemelerine karşı "İsyan, Ayaklanma ve Devrim" şiarını şimdi daha da yükseltme zamanıdır.

Mücadele Birliği/Antep

EYLEMLERİN EN ÖN SAFLARINDA OLACAĞIZ!

KESK'li kadınlar, tutuklu olan KESK'li kadın emekçilerin serbest bırakılması için eylemler yapmaya devam ediyor. KESK İstanbul Şubeler Platformu kadın üyeleri 13 Haziran'da Bakırköy Kadın Kapalı Cezaevi önünde yaptıkları basın açıklaması ile tutuklu arkadaşlarının serbest bırakılmasını istedi.

Kadın emekçiler, Bakırköy Kadın Kapalı Cezaevi yakınlarında "KESK'li Kadın Tutsaklar Onurumuzdur" pankartı açarak, "KESK'li Tutsaklar Onurumuzdur", "KESK'li Tutsaklara Özgürlük", "Yaşasın Kadın Dayanışması", "Jin Jiyan Azadi" sloganları atarak cezaevi kapısı önüne geldiler.

KESK'li kadınlar adına adına basın açıklamasında, 13 Şubat 2012'de bir şafak operasyonu ile KESK ve ona bağlı sendikalardan 14 kadın arkadaşlarının tutuklanarak cezaevlerine konulduğu, Eğitim-Sen üyesi olan Prof. Dr. Büşra Ersanlı'nın ise ders notlarının delil gösterilerek tutuklandığı hatırlatıldı. AKP'nin kurmaya çalıştığı tek parti iktidarına dayalı otoriter rejimin kendi suretinden ibaret bir dünya yaratma uğraşısı olduğu ifade edilen açıklamada, tasavvur ettiği bu resme uymayan her unsur her geçen gün hegemonyasını arttırdığı kolluk-yargı-medya aracılığıyla yok etmeye çalıştığına dikkat çekildi.

Türkiye'de en çok kadın üyeye sahip olan KESK'in aynı zamanda yönetici kademesinde en çok kadının bulunduğu konfederasyon olması nedeniyle özel olarak KESK'li kadınların hedef seçildiği, bu tutuklamaların aynı zamanda siyaset alanında kadınların varlığını ve mücadelesini de büyük bir tehdit olarak algılamakta olan hükümetin saldırganlığının da bir göstergesi olduğunu belirtildi.

Kadınlara ve emekçilere, ezilen halklara zulmün her türlü reva görülenlerle ilk kez karşılaşmadıklarını ve onlara cevabı grevlerin, eylemlerin en ön saflarında yer alarak, sokaklardan, meydanlardan, iş yerlerinden vereceklerini belirten kadınlar, "Vardık, Varız, Varolacağız" diyerek sözlerini tamamladılar.

KESK'li kadınlar tutuklu arkadaşlarına seslerini duyurabilmek için tekrar zılgıtlar eşliğinde "KESK'li Kadın Tutsaklar Onurumuzdur" sloganı atarak eylemlerini sonlandırdılar. □

HASTA TUTSAKLAR İÇİN BASIN AÇIKLAMASI

Tutuklu Aileleri Derneği (TUAD) Bakırköy Cezaevi önünde siyasi tutsakların hastalıklarına ve ölümlere dikkat çekmek için eylem yaptı.

8 Haziran günü Bakırköy Kapalı Kadın Cezaevi önünde saat 12.30'da toplanılan eylemde cezaevlerinde yaşanan ölümlere dikkat çekildi. Eylemde "Cezaevlerinde Ölümlere Son Hasta Tutsaklara Özgürlük" pankartı açarak "Baskılar Bizi Yıldıramaz", "Hasta Tutsaklara Serbest Bırakılsın", "Hasta Tutsaklar Onurumuzdur" sloganları atıldı. Basın açıklaması sırasında "Biji Serok Apo" sloganına polis müdahale ederek bu sloganın atılmamasını istedi. BDP İl başkanı Asiye Kolçak ise tepki göstererek "siz bizim açıklamamıza karışamazsınız" dedi. Kısa süren tartışmadan sonra basın açıklamasının okunmasına devam edilen eyleme Mücadele Birliği de destek verdi.

Basın açıklamasını okuyan TUAD başkanı Mahmud Taşdan 32 tutsağın hayatını kaybettiğini, 248 tutsağın ölümcül hastalıklarının pençesinde olduklarının altını çizdi.

Taşdan hayati tehlikesi olan bazı siyasi tutsakların isimlerini şöyle sıraladı ;

Hediye Aksoy: görme engelli, kanser ve böbrek yetmezliğinden 3 ameliyat geçirmiş. Bakırköy Cezaevinde.

Nesimi Kalkan: Çölyak hastası tek başına hiçbir ihtiyacını karşılayamıyor. Erzurum H tipi cezaevinde.

Avni Uçar: Böbrek kanseri sağ böbreği alınmış tedavi edilemiyor. Siirt E tipi cezaevinde.

Temino Baysal: Felçli ihtiyaçlarını tek başına karşılayamadığı için 18 yaşındaki oğuluyla beraber Siirt E tipi cezaevinde.

Hayati Kaytan: kanser ve tedavi edilmemekte. Denizli F tipi cezaevinde.

Mehmet Tapar: İleri derecede tüberküloz tedavi edilmemekte. Maltepe kapalı cezaevinde.

M.Şirin Bozcalı: Hepatit B iken C'ye dönüşmüş ölümcül ve bulaşıcı. Bolu F tipi cezaevinde.

Cengiz Sinan Halis: Omurgasından ve başında şarapnel parçaları var epilepsi hastası temel ihtiyaçlarını karşılayacak durumda. Tekirdağ 1 no'lu cezaevinde.

Basın açıklamasından sonra; BDP İl başkanı Asiye Kolçak kısa bir konuşma yaparak, Kürt Halkının verdiği 30 yıllık mücadelede mutlaka Kürtlerin de bir statüye kavuşacaklarını söyledi. □

“BİZ KORKU DUVARLARINI AŞTIK! ASIL SİZ BİZDEN KORKUN!”

Cumartesi Anneleri 2 Haziran Cumartesi günü saat 12.00’de, 375. kez buluştukları Galatasaray Meydanı’nda 27 Mayıs’ta Aydın Yenipazar’da Mehmet Açar’ı protesto etmek için gittiklerinde Korkut Eken’in kayıp yakınları ve BDP Milletvekili Pervin Buldan’ı tehdit etmesini protesto ederek “Yakınlarını

kaybedenler korkuyu da kaybetti. Biz korku duvarını çoktan aştık asıl siz bizden korkun” dediler.

Eylem, gözaltında kaybedilen Murat Yıldız’ın annesi Hanife Yıldız’ın gönderdiği ve Cumartesi annelerini, kayıp yakınlarını selamladığı mektup okunarak başladı.

İlk olarak kayıp yakınları söz aldı. Cemil Kırbayır’ın ağabeyi Mikail Kırbayır, “Bizler de bilerek, isteyerek, kendi irademizle burada gözaltında kaybedilen yakınlarımızı aramak için geliyoruz. 17 yıldır her hafta kendi isteğimizle, kayıplarımızın bulunması ve sorumlularının yargılanıp cezalandırılması için adalet aradığımız için geliyoruz” dedi.

Hasan Ocak’ın ağabeyi Ali Ocak ise “Korkmadık, ne yaptılarsa yılmadık. Asıl siz bizden korkun. Bu mücadelemizden de vazgeçmeyeceğiz” dedi.

Basın açıklamasını kayıp yakınları ve İHD Gözaltında Kayıplara Karşı Komisyonu adına Aysel Ocak okudu. “Emniyet güçleri, kontrgerilla eskileri ve onların maşaları bil-

sin ki, evlatları, eşleri, kardeşleri kaybedilenlerin korkma duygusu da kaybolur. Bizi devletin polisi, ordusu, cinayet şebekeleri, cellatları korkutamadığı içindir ki, 17 yıldır buradayız. Biz korku duvarlarını aştık, asıl siz bizden korkun. Korkun, çünkü peşinizdeyiz. Korkun, çünkü yaptıklarınızın yanınıza kar kalmasına izin vermeyeceğiz. Korkun çünkü işlediğiniz insanlık suçlarının hesabını vermek zorunda kalacaksınız. Saldırganlığınız, manipülasyon çabalarınız da bu yüzdendir” dedi.

Eylemde her hafta olduğu gibi 376. haftada gözaltında kaybedilen yakınlarını ve adaleti aramak için burada olunacağı belirtilerek bitirildi. □

MADIMAK HALA YANIYOR

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği’nin İstanbul’da İnsan Hakları Derneği’nde yaptığı basın açıklamasıyla 2 Temmuz günü Madımak’ta olacaklarını duyurdu.

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği genel başkanı Kemal Bülbül yaptığı basın açıklamasında, “Madımak Katliamınının 19. yılında Temmuz 2012 günü, bir kere daha ‘Unutmadık, Unutturmayacağız’ demek için, ‘Madımak Utanç Müzesi Olsun’ demek için Madımak Otelinin önünde olacağız” dedi.

Madımak davasının Hı(n)zır Paşa zihniyeti tarafından katledilen Pir Sultan Abdal’ın davası olduğunu, Cumhuriyet döneminde yapılan “Koçgiri, Dersim, Maraş, Malatya, Çorum, Gazi, Ümraniye katliamlarının davası” olduğunu belirten Bülbül, “Madımak davası sadece Alevilerin değil, devrimcilerin, sosyalistlerin, demokratların insanım diyen her canın davasıdır” dedi.

Ankara’da görülen Sivas davasının zaman aşımına uğradığını, orda toplanan binlerce insanın üzerinde yine bir katliam provası yapıldığını hatırlatan Bülbül; “Ankara’da gaz ve panzerlerle bizlere saldırarak yine bir Sivas provası gerçekleştirdiler. Biz hukuk sisteminin verdiği kararı tanımadığımızı bir kez daha ifade ediyoruz” dedi.

Açıklamaya sanatçı, Pınar Aydınlar (Sağ), Grup Munzur ve bir çok dernek ve devrimci kurum destek verdi. □

GELECEKLERİNE SAHİP ÇIKMAK İÇİN YÜRÜDÜLER

Liseli devrimci öğrenci gençlik 4+4+4 eğitim sistemini protesto etmek ve eşit, parasız, bilimsel ve anadilde eğitim için Kadıköy’de bir miting düzenledi.

DÖG, LÖB, Dev-Lis, DLB, DGH, DÖG, LAF.Mayıs’ta Yaşam, İleri Liseliler, Liseli Kıvılcım, Liseliler Meydana İnisiyatifi, Direnişçi Liseliler, İlerici Liseliler’in düzenlediği mitinge Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB) ve bir çok liseli gençlik örgütü destek verdi.

10 Haziran günü Tepe Nautilus önünde “4+4+4 Değil, Nitelikli Parasız Bilimsel Eğitim” ana pankartı arkasında bir araya gelen öğrenci örgütleri, ayrıca kendi pankartlarını da taşıdılar.

Devrimci gençler yürüyüş boyunca 4+4+4 eğitim sistemine, paralı eğitime, emekçi çocuklarına okul kapılarının kapatılmasına, sınav sistemine ve yapılan usulsüzlüklere, okullardaki siyasi ve cinsiyetçi ayrıma, uygulanan teröre karşı sloganlar attılar. Ayrıca işlerinden atılan ve eylemlerini sürdüren Havayolu, Hey Tekstil, Bedaş ve Borusan İşçileri de sloganlarla selamlandı.

İskele Meydanı’na gelindiğinde gençlik örgütleri adına yapılan basın açıklamasında sınav odaklı eğitim sistemine, öğrencilerin sürekli rekabet içine sokulduklarına, üniversiteye gidebilmek için her geçen gün daha fazla çalışmak zorunda kalmalarına, ve hükümetin her ilde bir üniversite açmasına karşın, emekçi çocuklarına üniversitelerin

kapılarının kapatıldığına dikkat çekildi.

Kürt ulusuna yönelik baskılara, “İleri demokrasi” söylemleriyle operasyonlara devam edildiği, Roboski’de bombalanarak katledilenlerin ve gözaltında kaybedilen ço-

cuklarını arayan Cumartesi Anneleri’nin tüm çabalarına rağmen evlatlarının faillerinin bulunması için hiçbir adım atılmadığı, Kürt ulusu başta olmak üzere ülkedeki tüm halkların eğitim hakkının elinden alındığı belirtildi.

Zorunlu din eğitimi ve okullardaki cinsiyetçi baskılara yer verilen açıklamada, meslek liselerinde staj adı altındaki sömürüye, yeni eğitim sistemiyle çocuk işçiliğinin önünün açıldığına işaret edildi.

Öğrenciler son olarak, hükümetin tüm bu uygulamalarına, baskılarına karşın liseli gençlik olarak geleceğine sahip çıkmaya ve parasız, eşit, bilimsel, anadilde eğitim için mücadele etmeye, alanlara, sokaklara çıkmaya devam edeceklerini belirttiler. Ardından aynı açıklama Kürtçe olarak okundu.

Konuşmaların ardından işçi-emekçilerin, gençlerin her zaman yanında olan Emeğe Ezgi, gençliğin coşkusuna coşku katan marşlar, halay parçaları söylendi. Liseli devrimci gençlikle birlikte eylem alanlarının marşı haline gelen “Söz Veriyoruz” marşıyla bir kez daha devrim sözü verildi.

Emeğe Ezgi’nin ardından Grup Yankı da söylediği devrim şarkılarıyla gençliğin coşkusunu paylaştı.

Liseli devrimci gençlik, geleceğine sahip çıkmak için okullarda, alanlarda mücadeleyi sürdüreceklerini belirten sloganlarla mitingi sonlandırdı. □

ANTEP’TE VAN OPERASYONLARINI PROTESTO

12 Haziran Salı akşam saat 18.00’de Şahinbey BDP ilçe binasında Van’da yaşanan gözaltı ve tutuklamaları protesto etmek için basın toplantısı düzenlendi.

Basın metni okunmadan önce İl başkanını Av. Salih Şahin kısa bir konuşma yaptı. Konuşmasında tüm bu yaşananların asıl nedeninin Kürt halkının siyasi iradesini, karşısında çok büyük bir güç olarak gördüğü için yaptığı sözde KCK tutuklamalarının sindirme ve pasifize etme çabası taşıdığını dile getirdi.

Ayrıca basın toplantısının yapılacağı binanın çevresinde çok sayıda çevik kuvvet aracı, Toma araçları, akrepler ve sivil polislerinin bulunmasını da yine kitlenin

moralini alt üst etmek buradan uzaklaştırmak amaçlı olduğu da vurgulandı.

Basın açıklamasında Av. Salih Şahin “Komşu ülkelere demokrasiyi, insan haklarını ve vatandaşlarını öldürmemeyi tavsiye eden Başbakan, kendi ülkesinde Roboski’de olduğu gibi kendi vatandaşlarını F16’larla katledebilmekte ve partimiz üzerinde KCK bahanesi ile siyasi soykırım politikalarını uygulayabilmektedir. Bu soykırımı uygularken de yargıyı araç olarak kullanmaktadır. En son Van ilimizde, başta Van Belediye Başkanımız Bekir Kaya ile birlikte Van’ın il, ilçe ve beldelerinin tamamında aynı anda operasyon düzenlenerek neredeyse tümü gözaltına alınmış ve bunlardan Van belediye başkanımız Sayın Bekir Kaya’nın da içinde

bulduğu 10 kişi tutuklanmıştır (...) Bu olaydan bir hafta öncesine kadar Başbakan Van’ı istediğini söylemişti (...) Kürt halkının demoralize olmak değil tam tersine direnme gücünü kullanacağını kendi iradesi ile kendisini yöneteceğini cümle âlem gibi Başbakan’da görecektir. Bir diğer neden de Roboski katliamını unutturmak. Çünkü Roboski’nin katili Başbakanın ta kendisidir.

Çok iyi bilinsin ki Kürt halkı Roboski’yi hiç unutmuyacak ve unutturmayacaktır. Hiçbir güç insanlarla katırların etlerinin birbirine karıştığı o zalim, o hunhar, o canavarca katliamı unutturmayacaktır” diyerek basın toplantısı sonlandırıldı.

Mücadele Birliği/Antep

TUTUKLU ÖĞRENCİLERE ÖZGÜRLÜK MİTINGİ

Öğrenciler 9 Haziran'da, Kadıköy'de tutuklu arkadaşlarının özgürlüğü için sokaklardaydı. Tepe Nautilus önünde saat 14.00'de tutuklu öğrencilere özgürlük talebiyle bir araya gelen gençler, kortejin önünde cezaevlerini temsilen parmaklık ve özgürlük talebi içeren dövizler taşıdı. Türkçe ve Kürtçe pankart ve dövizleriyle arkadaşlarına özgürlük isteyen gençler sloganlarla Kadıköy İskele Meydanı'na yürüdü.

Birçok tutuklu öğrencinin ailesi, öğretmenler, sanatçılar da oradaydılar. Mitingde okunan gençlik örgütlerinin ortak basın açıklamasında üniversitelerde artan sivil faşist saldırılara, polis operasyonlarına ve yoğun tutuklamalara dikkat çekildi.

Öğrenciler ve gençlik olarak, Şerzan Kurt, Aydın Erdem, Özgür Taşar başta olmak üzere Kürt öğrencilerin öldürülmesini, kınadıklarını belirtilen açıklamada, "öğrencilerin katillerinin yargılanmadığı, anma etkinliği yapanların ise tutuklandığı" hatırlatıldı. Tutuklu lise öğrencilerinin sayısının 1500'den fazla olduğu belirtilerek tutuklu öğrencilerin hangi

koşullarda olduklarının Pozantı'yla öğrenildiği, ülkücülerin saldırısına uğrayan gençlerin tutuklandığı ya da soruşturma açıldığı söylendi.

Örgütlü sosyalist gençlere yönelik saldırılarla hedeflenenin sosyalist hareket ve işçi sınıfıyla öğrencilerin bağlarını koparmak olduğu ama buna güçlerinin yetmeyeceği görüşlerine yer verilen açıklamada, "Sorguladığımız için, siyaset yaptığımız için binlerce soruşturmaya uğruyor, okuldan atılıyor. Kimilerine Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilmiş olan yükseköğretimden çıkarılma cezası veriliyor. ... Terörle Mücadele Kanununuza da, Özel Yetkili Mahkemelerinizi de başınıza çalacağız. Ya biz arkadaşlarımızı dışarı çıkaracağız ya da bütün bir halkı içeri alacağız. Hava da dönüyor! Hava işçiden, emekçiden, Kürt'ten, kadından, Alevi'den, devrimciden yana dönüyor" dendi.

Mitinge destek veren BDP Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş, Sanatçılar Girişim adına konuşan Orhan Aydın, BDP İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel, tutuklu öğrencilerin aileleri, yaptıkları konuşmalarda tutuklu öğrencileri ve bu mitinge katılan öğrencileri selamladılar Orhan Aydın'ın "Ama biz yalnız değiliz. Bu ülkenin yurtseverleri, devrimcileri, sosyalistleri var. Bu ülkenin sanatçıları yalnız değildir. Ülkeyi yarı açık cezaevine çeviren Tayyip gidicidir. Kalıcı olan devrimciler, sosyalistlerdir. Bu yaşlı sistemi alaşağı edecek olan sizlersiniz, yolunuz açık olsun" sözleri

yoğun alkış aldı.

Öğrencime Dokunma İnişiyatifi adına konuşan Galatasaray Üniversitesi öğretim üyesi Verda İrtiş, konuşmasında "Vicdani rahatsızlığımızı ifade etmek, tutuklu öğrencilerimizin serbest bırakılmasını istemek için buradayız. Gittikçe daha fazla terbiye edilmeye çalışılan, terbiye edilemedikçe tasfiye edilen gençlerle karşı karşıyayız. Düşünce ve ifade özgürlüğünün tehlike altında olduğunu düşünüyoruz" dedi.

Son olarak cezaevinden yeni tahliye olan öğrenci Cebrail Günebakan, Tekirdağ F Tipi Cezaevi'nden selam getirdiğini söyleyerek, "Sözün bittiği yerdeyiz, baskının olduğu yerde direniş vardır. Direnişimiz devam edecek" dedi.

Tutuklu Öğrencilerle Dayanışma İnişiyatifi, Halkların Demokratik Kongresi, Gençler Meydana, Tüm-İGD, Devrimci Öğrenci Birliği, DİP, Öğrencime Dokunma İnişiyatifi, Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Öğrencileri, Eğitim-Sen 6 Nolu İstanbul Üniversiteler Şubesi'nin de katıldığı miting, Bandista konseriyle sona erdi. □

1 MAYIS MAHALLESİ'NDE 4+4+4 PANELİ

6 Haziran 2012 Çarşamba günü 1 Mayıs Mahallesi öğrenci velilerinin çağrısı üzerine Sivas İmranlılar Boğazören Köylüleri Derneği'nde 4+4+4 eğitim sistemi üzerine bir panel düzenlendi. Panele Eğitim-Sen 2 Nolu Şube işyeri temsilcisi Rıza Zeyrek ve Eğitim-Sen 2 Nolu Şube Yöneticisi Mehmet Aydoğdu konuşmacı olarak katıldı. Panele katılanların büyük bir çoğunluğunu emekçi kadınlar oluşturdu.

Saat 19.30'da başlayan panelde ilk sözü Rıza Zeyrek aldı. Zeyrek 4+4+4 eğitim sistemiyle ilgili: "Öncelikle 1 Mayıs Mahallesi'ni kurmak için canlarını feda eden arkadaşlarımızı selamlayarak başlamak istiyorum. AKP, uluslararası sermayenin ihtiyaçlarına göre düzenlemeler yapıyor. Kendi egemenliklerini sağlamlaştırmak ve kendi ideolojilerine göre yeni bir nesil yetiştirmek istiyor. Karşı koymayan, susan, itaat eden bir kuşak yetiştirmek istiyorlar. Hitler gibi ırkçı, faşist bir toplum istiyor. Kindar ve dindar bir nesil" dedi.

Daha sonra sözü alan Mehmet Aydoğdu da kısaca: "Gerici, ırkçı ve bilimi yok sayan bir saldırdır. 4+4+4, ev yıkımları, ulusal istihdam stratejisi (taşeronlaştırma, esnek çalışma, kıdem tazminatının kaldırılması) vb. şeyler birbirinden bağımsız saldırılar değildir" dedi.

Panelistlerden sonra katılımcılar da söz alarak düşüncelerini dile getirdi. Özellikle emekçi kadınların 4+4+4'le ilgili düşüncelerini söy-

lerken, hükümete karşı öfkeleri dikkat çekti. Panele katılan bir emekçi kadın bu sorunun diğer toplumsal sorunlarla bağlantılı olduğunu ve mücadelenin ancak sokakta kazanılabileceğini vurgulayan bir konuşma yaptı. Başka bir emekçi kadın ise çocuğunun böyle gerici, ırkçı bir eğitimle yetişmesini istemediğini ve hükümetin 'cehennem ateşi'nde yanmasını istediğini söyledi.

Son sözü alan Mücadele Birliği Platformu'ndan bir emekçi de "Bu saldırıların nedeni sermaye sınıfına servet, emekçilere de sefalet biriktirmek içindir. Yani saldırılar AKP ile başlamadı. Dersim-Çorum-Maraş-Sivas-Gazi-19 Aralık katliamları, işçi sınıfına, Kürt halkına yönelik saldırılar ve diğer bütün baskılar sermaye sınıfının saldırılarıdır.

Bu düzlemde de sermayenin hükümeti olan AKP'nin 'tek din', 'en az 3 çocuk', 'dindar bir nesil', 'kürtaj yasağı', '4+4+4 eğitim sistemi' ve şu an hazırlanılmakta olan olası Suriye savaşı birlikte ve bütünlüklü düşünülmeli ve ele alınmalıdır. Emekçiler, ezilen halklar artık seçim sandıklarından toplumsal sorunların çözümünü için bir sonuç çıkmadığını görüyorlar. Gerçek çözüm emekçilerin kendi mücadelelerini birlikte yürütmelerinde. Yani işçi sınıfının, Alevilerin ve Kürt halkının mücadele birliğini örgütlemektir" dedi. □

BİZ KADINLAR KONUŞURSAK ONLAR BİZİM YERİMİZE KONUŞAMAZ

Emekçi Kadınlar (EKA), Emeğin Dünyası tarafından 15-16 Haziran Büyük İşçi Ayaklanması'nın 42. yıldönümünde Gazi Mahallesi'nde düzenlediği festival kapsamında bir panel düzenledi.

17 Haziran Pazar günü Gazi Mahallesi Okul Parkı'nda düzenlenen panelde konu, "Kapitalizmin Kadınlara Yönelik Saldırıları Ve Kürtaj" idi.

Kürtaj üzerine, Emekçi Kadınların da söyleyecek sözü vardı. Gazi Mahallesi'nde farklı yaş gruplarından kadınların katıldığı panelde kadın sağlığı konusunu TTB yönetiminin Halk Sağlığı Uzmanı Süheyla Ağkoç, hukuksal alanda Avukat Sevinç Sarıkaya, toplumsal ve politik alanda anlatmak için de EKA adına A.Rojda Şendur yer aldı.

Paneli sunan Mücadele Birliği Dergisinden Özlem Oral, kadınların yaşamlarının her geçen gün kötüye doğru gittiğine, yaşamın onlar için her geçen gün daha da zorlaştığına değinmesiyle başladı panel. Kapitalist sistemin saldırıları çok yönlü olduğunu, bugün burada sadece kürtaj sorununu ele alacaklarını söyleyen Oral, sözü ilk Dr.Süheyla Ağkoç'a verdi.

Dr. Ağkoç da bu konunun tartışılabilir bir konu olmadığını söyleyerek başladı. Bu konunun çağlar boyunca kadının mücadele ederek kazandığı hak olduğunu söyleyen Ağkoç, 2003'ten sonra getirilen Sağlıkta Dönüşüm Sistemine değindi ve bununla birlikte 1. basamak sağlık sisteminin Aile Hekimliği'ne dönüştürüldüğünü, büyük hastanelerin ise tek çatı altında toplanarak başlarına tıpla ilgisi olmayan profesyonel yönetici getirileceğini yani sağlığın nasıl piyasalaştığını anlatırken, ana-çocuk sağlığı, doğum kontrolü, kürtaj gibi kar sağlamayacak bir alan da aşama aşama ortadan kaldırılmak istendiğini anlattı.

Gazi Mahallesi'ndeki Aile Hekimliği uygulamasını örnek gösteren Ağkoç, kürtajın yasaklanmasının Yeşil Kartın iptali, zorunlu GSS uygulaması getirilmesi ve benzeri saldırılardan bağımsız ele alınmaması gerektiğini açıkladı ve kürtajın yasak olduğu yıllarda

kadınların tavuk kanadı vb. yöntemlerle düşük yaptığına şahit olduğunu, yeniden yasaklama geldiğinde de Kıbrıs başta olmak üzere bir "kürtaj turizmi" doğacağını söyledi. Ağkoç konuşmasının sonunda kamuya ait olması gereken sağlığın piyasalaştırılmaması gerektiğini, sağlık hakkına en çok ihtiyacı olanların da kadınlar olduğunu hatırlattı.

Av.Sevinç Sarıkaya da başbakan ve sağlık bakanının kürtaj yasağı konusunu gündemin zirvesine çıkaran sözlerini hatırlattı yeniden. Kürtajın 7 sebebi olduğunu söyleyen Sarıkaya bunları annenin hayatını tehlikeye atıyorsa, annenin fiziksel ve ruh sağlığını tehlikeye atıyorsa, tecavüz-ensest vb. sonucu oluşmuşsa, ekonomik-maddi gerekçeler, ve kadının kendi isteği üzerine diyerek sıraladı. Dünya üzerinde kadın ölümlerinin en fazla kürtajın yasak olduğu bölgelerde gerçekleştiğini anlatan Sarıkaya kürtaj yasakları ve anne ölümleri ile ilgili istatistik bilgiler verdi, ardından Ceza Kanunu ve Medeni Kanun'dan örnek maddeler okuyarak yasalarda hiçbir şekilde doğmamış çocuğun haklarına dair veri olmadığını, kadının haklarının esas alındığını aktardı.

"Tecavüze uğrasa da kadın doğursun, devlet bakar" sözlerine karşı Türkiye'den çocuk rakamlarını örnek verdi: 1000'in üzerinde kayıp çocuk, 20000 sokakta yaşayan ve çalışan, 38.000 madde bağımlısı, 400.000 hırsızlık suçundan, 38.000 cinayet suçundan hapis yatan, 14.000 Çocuk Esirgeme Kurumunda kalan çocuk. Ve "bu rakamlar ortada iken, kadın mı suçludur, bu koşulları yaratanlar mı. Tecavüze de uğrasa doğursun deniliyor. Hiç kimse bir kadını tecavüzcüsünün çocuğunu doğurmaya zorlayamaz" dedikten sonra dünyada ilk kürtaj hakkını tanıyan ülkenin SSCB olduğunu söyledi. Katolik Latin Amerika'da kürtaj hakkını ilk tanıyanın Küba olduğunu hatırlatarak Nazi Almanyasından örnek verdi, annenin hakkını devletin hakkına dönüştürdüğünü anlattı.

Devletin, ben sana hiçbir sağlık hizmeti vermiyorum, kürtaj da olma, git öl denildiğini anlatan Sarıkaya "kadın adına bu kararı devlet verirse faşizmdir" dedi. Bugün buna dur demezsek yarın diğer pek çok hakkımızın, boşanmanın vb. elimizden alınacağını söyleyerek, buna asıl karşı çıkması gerekenin işçi, emekçi kadınlar olduğunu, parası olanın zaten dünyanın dört bir yanına giderek kürtaj hizmeti satın alabileceğini vurguladı.

Rojda Şendur ise "bunların bu şekilde

tartışılması bile arsızlık" diyerek başladı sözlerine. Başbakan Erdoğan'ın sansasyon yaratan cümlelerinde "nüfusun artışına yönelik" kurduğu cümleleri anımsatan Şendur, "asker" ihtiyacına, "Türk nüfusunu artırma" politikasına vurgu yaptı. 3267 yıl önce Hammurabi Kanunları ile isteğe bağlı düşüğün yani kürtajın ilk kez yasaklandığını belirttikten sonra, devrimden 2 gün sonra kadına boşanma hakkını, 2 yıl sonra da kürtaj hakkını veren SSCB'ni örnek verdi. Yaşanmış birkaç kürtaj-düşük örneği veren Şendur, hiçbir eğitimsel, kültürel bütün haklarından mahrum olan kadınların kürtaj hakkını savunmasının beklenilemeyeceğini, kürtaj hakkının da kadının tüm haklarıyla beraber bir bütün olduğunu anlattı. Ve bu hakların ancak emekçi kadınların mücadelesiyle kazanılacağını altını çizdi.

Son yıllarda kadınların mücadelede ön plana çıkmasına da değinen Şendur, bunun kadınları mücadeleden geri çekmek, üretim sürecinden de uzaklaştırmak olduğunu anlattı. İçinde kadınların yer aldığı, kadınların destek verdiği tüm eylemlerin başarıya ulaştığı hesaba katılırsa, devletin bunu yapmada da kendi açısından ne kadar haklı olduğu ortaya kondu.

Sözü alan Süheyla Ağkoç, bu konunun içinde yaşadığımız süreçten bağımsız ele alınamayacağını hatırlatarak bu konu üzerine hep erkeklerin konuştuğunu, biz kadınlar konuştuğu müddetçe yerimize konuşamayacaklarını söyleyerek, emekçi kadınların kendi haklarını kendilerinin kazanacağını vurguladı.

Özlem Oral da kürtaj üzerine söylenen sözleri, yorumları aktararak kürtaj üzerine yapılmış 3 filmi örnek verdi. "Vera Drake", "Duvarların Dili Olsa da Konuşsa", "4 Ay, 3 Hafta, 2 Gün" filmlerine değinerek izlenmesini önerdi. İlk haftalardan bu yana sokağa çıkan eylem yapan kadınların taleplerini de şu şekilde sıraladı: 10 hafta olan kürtaj sınırının 12 haftaya çıkarılması, kürtajda kocanın ve babanın izninin kaldırılması, tüm hastane ve sağlık kuruluşlarında doğum kontrol yöntemlerinin ücretsiz ve kolay ulaşılabilir olması ve gebeliğin istenmediği koşulda sonlandırılmasının serbest olması, doğum kontrol politikalarının sadece kadınlar üzerinden yürütülmemesi, erkekleri de kapsamaması.

Büyük ilgiyle izlenen panelde, bu zamana kadar kürtajın yasaklanmasına karşı yapılan eylemlerin yeterli olup olmadığına ve ne yapılması gerektiğine dair soru ve cevapla sona erdi. □

15-16 HAZİRAN RUHUyla EMEĞİN DÜNYASINI YARATMAYA!..

Emeğin Dünyası Gazetesi tarafından Gazi Mahallesi'nde "15-16 Haziran Ruhuyla Emeğin Dünyasını Yaratmaya" şiarıyla iki günlük işçi festivali düzenlendi.

Etkinlik öncesinde semtte mahalleler dolaşarak, standlar kurularak mahalle halkı etkinliğe davet edildi.

16 Haziran'da Okul Parkı'nda düzenlenen etkinliğin ilk günü saat 16.00'da Devrim Tiyatro Atölyesi'nin hazırladığı "Yaşamın Mimarları" adlı tiyatro gösterimi ile başladı. Özellikle işçilerin ve çocukların ilgisini çeken oyunun ardından "15-16 Haziran 1970 Büyük İşçi Ayaklanması ve Günümüze Etkileri" konulu panel düzenlendi. Panelde Marmara Üniversitesi Öğretim Üyesi Yrd.Doç.Dr. Özgür Müftüoğlu, Devrimci İşçi Komiteleri'nden Yılmaz Ekşi, eski Tekel işçisi Metin Arslan katıldı.

Paneli yöneten Ali Ekber Seven kısaca 15-16 Haziran 1970 Büyük İşçi Ayaklanması'nın tarihçesini aktardı ve sözü Özgür Müftüoğlu'na verdi. Müftüoğlu, büyük işçi ayaklanmasının nedenlerine değinerek, o dönemde işçilerin emekçilerin örgütlenmelerini engelleyen yasal düzenlemenin meclisteki siyasi partiler ve Türk-İş'in desteğiyle meclisten geçtiğini fakat 15-16 Haziran Ayaklanması sonucunda bu yasanın geri çekildiğini aktardı. Bugün 15-16 Haziran öncesindeki durumundan çok daha fazla işçi ve emekçilerin haklarının kısıtlandığını, son dönemdeki yasal düzenlemelerle işçi ve emekçilerin örgütlenmesinin önüne engeller konulduğunu, sağlık, eğitim, çalışma yasalarıyla emekçilerin tüm haklarının bir bir ellerinden alındığını ve bugün 1970'lerden çok daha fazla mücadeleye ve örgütlenmeye ihtiyaç duyulduğunu aktardı. Ve 15-16 Haziran 1970 büyük işçi ayaklanmasını anmak değil, ondan daha ilerisini gerçekleştirmek için hızla örgütlenmek ve mücadele etmek gerektiğini ifade etti.

Eski Tekel işçisi Metin Arslan ise işçi mücadeleleri tarihinde Tekel direnişi sürecini aktardı. Burada verilen mücadelede 15-16 Haziran'ın yansımalarını, Tekel direnişinin işçi sınıfının örgütlenme ve mücadeleye etkilerini aktardı. İşçi sınıfı açısından sendikalaşma ve işçi sınıfının kendi öz örgütlenmelerini oluşturmalarının ö-

nemine değindi.

Devrimci İşçi Komiteleri'nden Yılmaz Ekşi ise 15-16 Haziran Büyük İşçi Ayaklanması'nın tarihçesine, nedenlerine ve nasıl sonuçlandığına değinerek, emek-sermaye arasındaki mücadelede işçi sınıfının iktidarı alma hedefiyle mücadele etmesinin önemini anlattı. İşçi sınıfının ve emekçilerin sendikalaşma mücadeleyi de dışlamaksızın, kendi öz örgütlenmelerini oluşturmaları gerektiğini

belirtti. İşçi sınıfının komite ve konseyler şeklinde oluşturacakları örgütlenmelerin kendi sınıfını iktidara taşıyacak olan örgütlenmeler olduğunu vurgulayan Ekşi, işçi sınıfının sınıfsız sömürsüz bir dünya kurabilmesinin ise Marksist Leninist ilkelere benimsemiş proletarya partisinin öncülüğünde mümkün olabileceğini ifade etti.

Panelde izleyicilerin 15-16 Haziran'ın geçmişte ve bugün işçi sınıfı ve siyasetler tarafından nasıl değerlendirildiği, 15-16 Haziran işçi ayaklanmasında kadınların

mücadeleye katılımı, büyük işçi ayaklanmasının günümüzdeki etkileri üzerine soruları cevaplanarak değerlendirilmeleri alındı.

Panelistlerin anlatımlarının ardından izleyicilerin soruları cevaplandı.

Panelden sonra verilen kısa bir aranın ardından saat 21.00'de müzik dinletisi verildi. Ardından film gösterimine geldi sıra. Zeytinburnu deri işçilerinin anlatıldığı "Çark"ın gösterimi yapıldı.

Festivalin ikinci günü program saat 17.30'da "Kapitalizmin Kadınlara Yönelik Saldırıları Ve Kürtaj" konulu panelle başladı. Panel, başta kadınlar olmak üzere bir çok genç emekçi tarafından, son günlerde öne çıkan ve en çok tartışılan konulardan biri olması nedeniyle büyük ilgiyle karşılandı. Bir çok kadın paneli ilgiyle izledi. Panelin hemen başlayacak olan etkinlik öncesi bir çok kadın panelistlere sorular yöneltti bu konuda birbirleriyle sohbet etti.

Panelin ardından Ayışığı Sanat Merkezi'nde çalışmalarını yürüten Devrim Tiyatro Atölyesi emekçilerinden Pınar Turan'ın Gazi Mahallesi'nin çocuklarıyla festival esnasında bir araya gelerek oluşturduğu "Şiirler Şiir Grubu" kısa şiirler ve çocukların güzel ve mutlu bir dünya istemini anlatan şarkılarını sundu. Miniklerin küçük programının ardından şair Nazım Akarsu ve Devrim Tiyatro Atölyesi emekçileri Nazım Hikmet'in şiirlerinden oluşan bir dinletisi sunuldu. Şair Selah Özakin da kendi şiiriyle dinletiyi renklendirdi.

Emeğe Ezgi de 15-16 Haziran Büyük İşçi Ayaklanması'nın yıldönümünde işçi ve emekçilerle birlikte bir etkinlikte buluşmak ve bu mücadele ruhunu paylaşmanın coşkuyla türküler, marşlar ve halay parçalarını söyledi. Müziğin başlamasıyla birlikte parkta insanlar akmaya başladı. Emeğe Ezgi'nin parçalarına bir çok kadın, erkek, çocuk hep bir ağızdan eşlik etti. Her parçanın ardından parçanın içeriğine göre festival alanı sloganlarla inledi, coşkulu parçalarda gruplar halinde halaylar çekildi.

Konserin ardından Emeğin Dünyası adına Ali Ekber Seven 15-16 Haziran 1970 Büyük İşçi Ayaklanması'nın tarihçesine, gerçekleşme nedenlerine ve işçi sınıfının mücadele tarihindeki önemine değindi. İşçi-

lerin emekçilerin o gün hakları için verdikleri mücadeleyle işçilerin örgütlenme haklarını sınırlayan yasayı geri çektiklerini hatırlattı. 15-16 Haziran'ın yıldönümünde 42 yıl sonra işçi ve emekçilerin bir çok haklarının bir bir geri alındığını, esnek çalışma, taşeron çalışma sistemi, örgütlenme haklarına getirilen kısıtlama, eğitim, sağlık, işçi sağlığı ve iş güvenliği alanındaki düzenlemeler, kadınların haklarına ve bedenlerine yönelik çıkarılan yasalarla emekçilerin tüm haklarının ellerinden alındığını, kölece bir yaşama mahkum edildiklerini, kısacası yaşamdan kovulduklarını belirten Seven, bu nedenle işçilerin ve emekçilerin 15-16 Haziran ruhuyla mücadele etmesi gerektiğinin önemini vurguladı. İşçi ve emekçilerin şimdi 1970'lerden çok daha fazla mücadele etmesi gerektiğini ve bunun içinde güçlü örgüt-

lenmeler yaratmaları gerektiğini belirtti. İş-

çi sınıfının insanca bir yaşama kavuşmasının, kurtuluşa ermesinin ise sosyalizm ve iktidar hedefiyle mücadele eden ve kendi öz örgütlülükleri olan komite ve konseylerde ve marksist leninist ideolojiyle donanmış proletarya partisi saflarında mücadelesiyle mümkün olabileceğini ifade etti. Alkışlar ve sloganlarla zaman zaman konuşması kesilen Seven, kadın, erkek, genç yaşlı tüm emekçileri, kendilerinin ve çocuklarının geleceği için, insanca bir yaşama kavuşmak için örgütlenme ve mücadele çağrısında bulundu.

Konuşmanın ardından sıra yine müziğindi. Bu kez Koma Çiya sahne aldı. Gazi emekçileri, gençleri Koma Çiya'nın Kürtçe türkülerıyla duygulu ve coşkulu anlar yaşarken, türkü ve marşlarıyla geç saatlere kadar halaylar çekti. □

TEDAŞ'TA KAZANACAĞIZ

“15-16 Haziran Ruhuyla TEDAŞ'ta Direniş Kazanacak” şiarıyla 14 Haziran günü Adana'da TEDAŞ işçileriyle bir dayanışma konseri düzenlendi. Tüm baskılara rağmen eylemlerini kararlılıkla 104 gündür sürdüren TEDAŞ işçileri ve ailelerine destek olmak için düzenlenen dayanışma konseri saat 19.30'da Doğal Park Anfi Tiyatro'da büyük bir coşkuyla gerçekleşti.

Etkinlikte ilk sözü alan Enerji-Sen Genel Başkanı “Değerli dostlar, Türkiye işçi sınıfı hareketinin en şanlı direnişlerinden bir tanesi olan 15-16 Haziran direnişimizin 42. yılına giriyoruz yarın. Bugün sermaye ve egemenler nasıl işçi sınıfının gelişen sınıf hareketini yok etmek doğrultusunda çeşitli tezgâhlar çevirdiyse ve bu tezgâhlara karşı bugünün nesnel koşullarında Türkiye işçi sınıfı hareketi sermayeye ve onların egemenlerine ve onların uşaklarına nasıl cevap verdiyse, 42 yıl sonra bu ülke topraklarında yeniden bir direniş destanı yazılmaya çalışılıyor: 15-16 Haziranın 42. yılında TEDAŞ'ta başlayan bu direniş ateşi bugün İstanbul'da 120 işçi arkadaşımızın 26. gününe giren bir başka direnişle yeniden közleniyor, yeniden ateşleniyor.

Bu devleti yönetenler bu ülkeyi emekçilere zindan etmeye çalışsanlar, bu ülkenin her bir tarafını açık bir ceza evine dönüştürme-

ye çalışanlar bilsinler ki eninde sonunda sınıflar mücadelesi mutlaka ama mutlaka bu iktidar sahiplerini alaşağı edecek ve kendi iktidarını bu topraklarda başarıya ulaştıracak ve kuracaktır” dedi.

“TEDAŞ'ta Direniş Kazanacak” sloganlarıyla biten konuşmanın ardından tüm işçileri ve aileleri platforma çağrıldı. Aileler adına bir işçi eşi, yaşadıkları baskı ve gözaltıları ve kadınların gözaltı sırasında yaşadığı vahşeti anlattığı duygusal bir konuşma yaptı.

Konuşmaların ardından sahne alan sanatçı Hilmi Yarayıcı, işçilere şarkıları ve marşlarıyla desteğini verdi ve son olarak Çaw Bella marşını hep beraber söyleyerek veda etti. Daha sonra sahne alan Ozan Ir-

mak ve Grup Bandista'nın söyledikleri şarkılardan sonra dayanışma konseri sloganlarla sona erdi. Konser boyunca “İşçiler Birleşin Devrim İçin Savaşın”, “TEDAŞ'ta Direniş Kazanacak”, “TEDAŞ İşçisi Yalnız Değildir”, “Taşeron İşçiyiz Örgütlüyüz Güçlüyüz”, “Yaşamın Devrim ve Sosyalizm” sloganları atıldı.

Etkinlik bitiminde işçiler tüm katılımcıları 15 Haziran saat 19.00'da yapılacak yürüyüşlerine desteğe çağırdı ve etkinlik sonlandırıldı.

Mücadele Birliği / Adana

